

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1239/98, annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998, tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1240/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5
- Komission asetus (EY) N:o 1241/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, tuontitullien vahvistamisesta riisialalla 7
- Komission asetus (EY) N:o 1242/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 10
- Komission asetus (EY) N:o 1243/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, Israelista peräisin olevien monikukkaisten neilikoiden (spray) tuonnin etuustullin suspendoimisesta ja yhteisen tullitariffin tullin uudelleen käyttöön ottamisesta 12
- Komission asetus (EY) N:o 1244/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89 muuttamisesta 14
- Komission asetus (EY) N:o 1245/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä tarjouskilpailuilla 16
- Komission asetus (EY) N:o 1246/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, Italian interventioelimen hallussaan pitämien oliiviöljyn jäännöstuotteiden myymisestä 26
- Komission asetus (EY) N:o 1247/98, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998, Kreikan interventioelimen hallussaan pitämien oliiviöljyn jäännöstuotteiden myymisestä 27

- * **Komission direktiivi 98/40/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998, pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 74/346/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen ⁽¹⁾** 28

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi

98/380/EY, EHTY, Euratom:

- * **Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, tehty 27 päivänä toukokuuta 1998, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jäsenten nimittämisestä** 30

Neuvosto

98/381/EY, Euratom:

- * **Neuvoston päätös, tehty 5 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön rahoituksen myöntämisestä Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankille Tšernobylin reaktorisuojarahastoa varten** 31

98/382/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 5 päivänä kesäkuuta 1998, Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määrittämiseksi tarvittavista tilastotiedoista** 33

98/383/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998, alueiden komitean varsinaisen jäsenen nimeämisestä** 35

Komissio

98/384/EY:

- * **Komission päätös, tehty 21 päivänä tammikuuta 1998, Alankomaiden myöntämästä tuesta vetyperoksiditehtaan rakentamiseksi Delfzijliin ⁽¹⁾ (tiedoksianettu numerolla K(1998) 232)** 36

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1239/98,
annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998,
tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY)
N:o 894/97 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 ⁽⁴⁾ 2 ja 4 artiklan mukaisesti neuvoston tehtävänä on käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella päättää tarvittavista säilyttämistoimenpiteistä meren elollisten luonnonvarojen järkipärisen ja vastuullisen käytön varmistamiseksi kestävältä pohjalta ottaen huomioon muun muassa kalastustoiminnan vaikutukset meriekosysteemiin; tätä varten neuvosto voi hyväksyä pyydyksiä ja niiden käyttötapoja koskevia teknisiä toimenpiteitä,
- 2) on tarpeen vahvistaa yhteisön tasolla periaatteet ja tietyt säännöt, jotta jäsenvaltiot voivat varmistaa sen lipun alla purjehtivien tai sen lainkäyttövaltaan kuuluvien alusten kalastustoiminnan hallinnon,
- 3) asetuksessa (EY) N:o 894/97 ⁽⁵⁾ säännellään ajoverkoilla kalastusta,
- 4) ajoverkoilla harjoitettava kalastustoiminta on aiemmin lisännyt nopeasti pyyntiponnistusta; tämän toiminnan

valvomaton laajeneminen saattaisi aiheuttaa kohdelajien pyyntiponnistuksen vakavan liikakasvun riskin,

- 5) perustamissopimuksen 130 r artiklan 2 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan kaikissa yhteisön toimenpiteissä on varotoimen luonteisesti otettava huomioon ympäristönsuojelun asettamat vaatimukset,
- 6) yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti, jotka koskevat valtamerien elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen ja hallinnointiin osallistumista, on tarpeen säännellä tiukasti kaikkea yhteisön aluksilla harjoitettavan ajoverkoilla kalastuksen lisääntymistä,
- 7) tarvitaan rajoituksia ajoverkkojen pituuteen,
- 8) tonnikalan, miekkakalan ja tiettyjen muiden lajien kalastus ajoverkoilla aiheuttaa sivusaaliita ja muodostaa uhan muiden kuin kohdelajien kalakannoille,
- 9) pyyntiponnistuksen valvomattoman kasvun uhasta ja ajoverkkojen riittävässä valikoivuudessa esiintyvistä puutteista johtuen niiden käyttö olisi kiellettävä tonnikalan, miekkakalan ja tiettyjen muiden lajien kalastuksessa; ekologisten haittavaikutusten torjumiseksi muutoksen olisi tapahduttava nopeasti,
- 10) yhteisön alukset, jotka ovat harjoittaneet näiden lajien kalastusta ajoverkoilla, joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin ja tarvitsevat siirtymäajan; siksi näillä aluksilla olisi oltava lupa jatkaa kalastustoimintaa ajoverkoilla 31 päivään joulukuuta 2001,
- 11) Itämeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä säädetään asetuksessa (EY) N:o 88/98 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 118, 29.4.1994, s. 2

⁽²⁾ EYVL C 305, 31.10.1994, s. 83

⁽³⁾ EYVL C 393, 31.12.1994, s. 175

⁽⁴⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ EYVL L 132, 23.5.1997, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL L 9, 15.1.1998, s. 1

- 12) ajoverkoilla harjoitettavan kalastuksen olisi tapahduttava ainoastaan sellaisissa olosuhteissa, joissa tällaisten verkkojen käyttöä voidaan todella valvoa.
- 13) jäsenvaltioiden kalansaalitietojen kirjaamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 1983 annettu komission asetus (ETY) N:o 2807/83⁽¹⁾ ei koske kaikkea kyseistä ajoverkoilla harjoitettavaa kalastustoimintaa; yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettua neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽²⁾ kalastuspäiväkirjoja ja purkausilmoituksia koskevia yleissäännöksiä sovelletaan Välimerellä vasta 1 päivästä tammikuuta 1999,
- 14) ajoverkoilla harjoitettavan kalastuksen valvonnasta aiheutuu siten erityisiä ongelmia; tästä toiminnasta olisi annettava erityissäännöksiä,
- 15) ajoverkoilla harjoitettavan kalastustoiminnan seurauksia on arvioitava jatkuvasti; tätä varten on kerättävä tarvittavat tiedot,
- 16) kalastuspäiväkirjojen tietoja on verrattava purettuihin määriin, joita on voitava valvoa tehokkaasti,
- 17) jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietyt tiedot, jotka ovat tarpeen jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten valvomiseksi yhteisön tasolla,
- 18) jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta, jäsenvaltioiden olisi sovellettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 2847/93 mukaisia seuraamuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 894/97 seuraavasti:

- 1) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Aluksella ei saa pitää yhtä eikä useampaa ajoverkkoa, joiden yksittäinen tai yhteenlaskettu pituus on yli 2,5 kilometriä, eikä harjoittaa niillä kalastustoimintaa.

11 a artikla

1. Aluksella ei 1 päivästä tammikuuta 2002 saa pitää yhtä eikä useampaa ajoverkkoa, jotka on tarkoitettu liitteessä VIII lueteltujen lajien pyyntiin, eikä harjoittaa niillä kalastustoimintaa.

⁽¹⁾ EYVL L 276, 10.10.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 2945/95 (EYVL L 308, 21.12.1995, s. 18).

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 686/97 (EYVL L 102, 19.4.1997, s. 1).

2. Ajoverkoilla pyydettyjen liitteessä VIII lueteltujen lajien purkaminen aluksesta kielletään 1 päivästä tammikuuta 2002.

3. Aluksella saa lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämällä luvalla 31 päivään joulukuuta 2001 pitää yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua ajoverkkoa tai harjoittaa niillä kalastustoimintaa. Vuonna 1998 niiden alusten enimmäismäärää, joille jäsenvaltio saa myöntää luvan pitää yhtä tai useampaa ajoverkkoa tai harjoittaa niillä kalastustoimintaa, ei saa olla suurempi kuin 60 prosenttia niiden alusten määrästä, jotka kaudella 1995–1997 käyttivät yhtä tai useampaa ajoverkkoa.

4. Jäsenvaltioiden on kunkin kohdelajin osalta toimitettava komissiolle vuosittain 30 päivään huhtikuuta mennessä luettelo 3 kohdassa tarkoitetuista ajoverkoilla harjoitettavaa kalastustoimintaa varten luvan saaneista aluksista; vuoden 1998 osalta tiedot on lähetettävä viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 1998.

11 b artikla

1. Kalastusalusten, jotka käyttävät yhtä tai useampaa ajoverkkoa liitteessä VIII lueteltujen lajien pyyntiin, on noudatettava seuraavia ehtoja:

— verkkoa on koko kalastustoiminnan ajan tarkkailtava jatkuvasti alukselta käsin siten, että siihen on näköyhteys, ja

— verkon kuhunkin ulkokulmaan on kiinnitettävä tutkaheijastimilla varustettuja kelluvia poijuja, jotta verkon sijainti voidaan milloin tahansa määrittää. Nämä poijut on merkittävä pysyvästi sen aluksen rekisterikirjaimella/kirjaimilla ja -numerolla, johon ne kuuluvat.

2. Yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua ajoverkkoa käyttävän aluksen päällikön on pidettävä kalastuspäiväkirjaa, johon hänen on merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

— aluksella olevien verkkojen yhteenlaskettu pituus,

— kussakin kalastustoimessa käytettyjen verkkojen yhteenlaskettu pituus,

— kussakin kalastustoimessa saatu kunkin lajin saalis määrä, mukaan lukien sivusaaliit sekä poisheitetty määrä erityisesti valaiden, matelijoiden ja merilintujen osalta,

— aluksella pidetty kunkin lajin määrä,

— saaliiden päivämäärä ja paikka.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen päälliköiden on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa purkaus tapahtuu, ilmoitus, josta käyvät ilmi ainakin lajikohtaiset puretut määrät sekä saaliiden päivämäärät ja -vyöhykkeet.

4. Yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua ajoverkkoa käyttävän aluksen päällikön, joka haluaa käyttää jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevaa purkauspaikkaa, on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aiottu purkauspaikka ja saapumisaika vähintään kahta tuntia ennen satamaan saapumista.

5. Kalastusaluksilla, jotka käyttävät yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua ajoverkkoa, on pidettävä mukana lippuvaltion toimivaltaisten viranomaisten ennakoita myöntämä kalastuslupa.

6. Jos 11 ja 11 a artiklan ja tämän artiklan säännöksiä ei noudateta, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kyseisten alusten osalta asianmukaiset

toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 2847/93 31 artiklan mukaisesti.

11 c artikla

Lukuun ottamatta vesiä, joita tietyistä Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueiden kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 18 päivänä joulukuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 88/98 (*) koskee, ja sen estämättä, mitä 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, 11, 11 a ja 11 b artiklaa sovelletaan kaikilla jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä sekä näiden vesien ulkopuolella kaikkiin yhteisön kalastusaluksiin.

(*) EYVL L 9, 15.1.1998, s. 1.”

2) Lisätään oheinen teksti liitteeksi VIII.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 8 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

J. CUNNINGHAM

Puheenjohtaja

LIITE

"LIITE VIII

- Valkotonnikala: *Thunnus alalunga*
 - Tonnikala: *Thunnus thynnus*
 - Isosilmätönnikala: *Thunnus obesus*
 - Boniitti: *Katsuwonus pelamis*
 - Sarda: *Sarda sarda*
 - Keltaevätönnikala: *Thunnus albacares*
 - Mustaevätönnikala: *Thunnus atlanticus*
 - Tunniina: *Euthynnus*-suvun lajit
 - Eteläntönnikala: *Thunnus maccoyii*
 - Auksidi: *Auxis*-suvun lajit
 - Oceanic sea breams: *Brama rayi*
 - Marliinit: *Tetrapturus*-suvun lajit; *Makaira*-suvun lajit
 - Atlantinpurjekalat: *Istiophorus*-suvun lajit
 - Miekkakala: *Xipbias gladius*
 - Makrillihauki: *Scomberesox*-suvun lajit; *Cololabis*-suvun lajit
 - Dolfiinit: *Coryphoena*-suvun lajit
 - Hait: *Hexanchus griseus*; *Cetorbinus maximus*; *Alopiidae*; *Carcharbinidae*; *Sphymidae*; *Isuridae*; *Lamnidae*
 - Pääjalkaiset: (kaikki lajit)"
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1240/98,
annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä kesäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
16 päivänä kesäkuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0707 00 05	052	86,9	
	999	86,9	
0709 90 70	052	64,5	
	999	64,5	
0805 30 10	378	60,7	
	382	62,1	
	388	61,3	
	528	60,1	
	999	61,0	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	72,6
0809 10 00	400	89,3	
	404	91,1	
	508	96,0	
	512	72,3	
	524	55,9	
	528	67,4	
	800	188,8	
	804	104,5	
	999	93,1	
	0809 20 95	052	183,3
	0809 40 05	999	183,3
		052	266,9
064		202,1	
068		210,8	
0809 40 05	616	204,4	
	999	221,0	
	624	221,1	
0809 40 05	999	221,1	
	999	221,1	

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1241/98,
annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,
tuontitullien vahvistamisesta riisialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 192/98⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialan tuontitullien osalta 29 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1503/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1403/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit; kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota on korotettu tietyllä prosenttimäärällä sen mukaan, onko kysymys esikuoritusta tai kokonaan hiotusta riisistä, ja josta on vähennetty tuotantohintaa; tämä tulli ei kuitenkaan saa ylittää yhteisen tullitariffin tullien määriä,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 12 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseisen tuotteen maailmanmarkkinoiden tai yhteisön tuontimarkkinoiden edustavien hintojen perusteella,

asetuksessa (EY) N:o 1503/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt riisialan tuontitullien osalta,

tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti; ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1503/96 5 artiklassa säädetystä viitelähteestä saatavaa noteerausta,

asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti on syytä vahvistaa riisialalla sovellettavat tuontioikeudet ja säätää selkeästi näiden, toimijoille edullisempien oikeuksien soveltamisesta 11 päivästä kesäkuuta 1998,

tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana markkinakursseja, ja

asetuksen (EY) N:o 1503/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteiden mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tuontitullit riisialalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä kesäkuuta 1998.

Sitä sovelletaan 11 päivästä kesäkuuta 1998 lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 20, 27.1.1998, s. 16

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 71

⁽⁴⁾ EYVL L 194, 23.7.1997, s. 2

LIITE I

Riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullit

(ecua/t)

CN-koodi	Tuontimaksut (°)			
	Kolmannet maat (muut kuin AKT-valtiot ja Bangladesh) (°) (°)	AKT-valtiot Bangladesh (°) (°) (°)	Basmati Intia ja Pakistan (°)	Egypti (°)
1006 10 21	(°)	130,91		202,88
1006 10 23	(°)	130,91		202,88
1006 10 25	(°)	130,91		202,88
1006 10 27	(°)	130,91		202,88
1006 10 92	(°)	130,91		202,88
1006 10 94	(°)	130,91		202,88
1006 10 96	(°)	130,91		202,88
1006 10 98	(°)	130,91		202,88
1006 20 11	307,64	149,48		230,73
1006 20 13	307,64	149,48		230,73
1006 20 15	307,64	149,48		230,73
1006 20 17	257,01	124,17	7,01	192,76
1006 20 92	307,64	149,48		230,73
1006 20 94	307,64	149,48		230,73
1006 20 96	307,64	149,48		230,73
1006 20 98	257,01	124,17	7,01	192,76
1006 30 21	530,53	250,36		397,90
1006 30 23	530,53	250,36		397,90
1006 30 25	530,53	250,36		397,90
1006 30 27	(°)	251,59		399,75
1006 30 42	530,53	250,36		397,90
1006 30 44	530,53	250,36		397,90
1006 30 46	530,53	250,36		397,90
1006 30 48	(°)	251,59		399,75
1006 30 61	530,53	250,36		397,90
1006 30 63	530,53	250,36		397,90
1006 30 65	530,53	250,36		397,90
1006 30 67	(°)	251,59		399,75
1006 30 92	530,53	250,36		397,90
1006 30 94	530,53	250,36		397,90
1006 30 96	530,53	250,36		397,90
1006 30 98	(°)	251,59		399,75
1006 40 00	(°)	78,38		123,00

(°) Jollei neuvoston asetuksen (ETY) N:o 715/90 (EYVL L 84, 30.3.1990, s. 85), sellaisena kuin se on muutettuna, 12 ja 13 artiklan säännösten soveltamisesta muuta johdu.

(°) Asetuksen (ETY) N:o 715/90 mukaisesti maksuja ei sovelleta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin oleviin ja suoraan Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotaviin tuotteisiin.

(°) Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotavalta riisiltä kannettava maksu määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95, 11 artiklan 3 kohdassa.

(°) Bangladeshistä peräisin olevan riisin, lukuun ottamatta rikkoutuneita riisinjyviä (CN-koodi 1006 40 00), tuontiin sovelletaan maksua neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3491/90 (EYVL L 337, 4.12.1990, s. 1) ja komission asetuksessa (ETY) N:o 862/91 (EYVL L 88, 9.4.1991, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna, määritellyn järjestelmän mukaisesti.

(°) MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuonti vapautetaan maksusta neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(°) Intiasta ja Pakistanista peräisin olevaan esikuorittuun Basmati-lajikkeeseen riisiin sovelletaan 250 ecun alennusta tonnilta [asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna].

(°) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

(°) Egyptistä peräisin olevan ja sieltä yhteisön alueelle tulevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2184/96 (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 1) sekä komission asetuksen (EY) N:o 196/97 (EYVL L 31, 1.2.1997, s. 53), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

LIITE II

Tuontitullien laskeminen riisialalla

	Paddy- eli raakariisi	Indica-riisi		Japonica-riisi		Rikkoutuneet riisinjyvät
		Esikuorittu	Hiottu	Esikuorittu	Hiottu	
1. Tuontitulli (ecu/t)	(¹)	257,01	533,00	307,64	530,53	(¹)
2. Laskuperusteet:						
a) Cif ARAG -hintaa (ecu/t)	—	354,00	346,69	330,53	375,80	—
b) FOB-hintaa (ecu/t)	—	—	—	303,36	348,63	—
c) Merirahti (ecu/t)	—	—	—	27,17	27,17	—
d) Alkuperä	—	USDA	Toimija	Toimija	Toimija	—

(¹) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1242/98,

annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo, että

edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan; tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988

annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimitamien painotettujen tietojen perusteella; on tärkeää että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määrittellä; tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä kesäkuuta 1998.

Sitä sovelletaan 17.–30. kesäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1

LIITE

(ecua/100 kappaletta)

Ajanjakso: 17. kesäkuuta – 30. kesäkuuta 1998

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	13,96	10,56	31,83	14,30
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	7,55	8,52	13,02	11,54
Marokko	13,19	12,66	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1243/98,**annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,****Israelista peräisin olevien monikukkaisten neilikoiden (spray) tuonnin etuustullin suspendoimisesta ja yhteisen tullitariffin tullin uudelleen käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon etuustullien soveltamisedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään suurikukkaisten ruusujen, pienikukkaisten ruusujen, suurikukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) ja terttuneilikoiden (spraytyyppi) etuustullien soveltamisedellytykset vuosittain vahvistettavien tariffikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuontia varten,

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1981/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 650/98⁽⁴⁾, säädetään yhteisön tariffikiintiön käyttöön ottamisesta Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin oleville tuoreille leikkokukille ja kukannupuille sekä sen hallinnosta,komission asetuksessa (EY) N:o 1242/98⁽⁵⁾ vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi,komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97⁽⁷⁾, määritellään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt,neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁹⁾, 1 artiklassa määriteltyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuutassa ilmoitetun määrän muuntamiseen ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien soveltamista ja vahvistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽¹⁰⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 961/98⁽¹¹⁾,

asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät etuustullin suspendoimiseksi Israelista peräisin olevilta monikukkaisilta neilikoilta (spray); tämän vuoksi yhteisen tullitariffin tulli olisi otettava uudelleen käyttöön, ja

kyseisten tuotteiden kiintiö on vahvistettu jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 1998; tämän vuoksi etuustullin suspendoimista ja yhteisen tullitariffin tulli uudelleen käyttöön ottamista sovelletaan enintään tämän jakson päättymiseen asti, ja

komission on toteutettava nämä toimenpiteet hallintokomitean kokousten välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Israelista peräisin olevien monikukkaisten neilikoiden (spray) (CN-koodit ex 0603 10 13 ja ex 0603 10 53) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 1981/94 vahvistettu etuustulli suspendoidaan ja yhteisen tullitariffin mukainen tulli otetaan uudelleen käyttöön.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä kesäkuuta 1998.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1⁽³⁾ EYVL L 199, 2.8.1994, s. 1⁽⁴⁾ EYVL L 88, 24.3.1998, s. 8⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 10⁽⁶⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16⁽⁷⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1⁽⁸⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1⁽⁹⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1⁽¹⁰⁾ EYVL L 108, 1.5.1993, s. 106⁽¹¹⁾ EYVL L 135, 8.5.1998, s. 5

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1244/98,
annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,
naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89
muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajär-
jestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2634/97⁽²⁾, ja
erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

naudanlihan interventio-ostoista 9 päivänä kesäkuuta
1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1627/
89⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuk-
sella (EY) N:o 1176/98⁽⁴⁾, avattiin eräissä jäsenvaltioissa
tai niiden osissa tiettyjä laaturyhmiä koskeva tarjouskil-
pailu,

asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan
säännösten soveltamisesta sekä tarpeesta rajoittaa inter-
ventio markkinoiden järkipäisen tukemisen kannalta

tarpeellisiin ostoihin seuraa, että luettelo jäsenvaltioista tai
niiden osista, joissa tarjouskilpailu avataan, olisi komission
saamien hintanoteerausten perusteella muutettava tämän
asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1627/89 liite tämän
asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä kesäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1997, s. 13

⁽³⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 6.6.1998, s. 17

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
Deutschland		×				
France		×				
Ireland				×	×	×
Österreich		×				
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1245/98,
annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,
viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä
tarjouskilpailuilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2087/97⁽²⁾,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevista yleisistä säännöistä 12 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3877/88⁽³⁾,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (ETY) N:o 377/93⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1448/97⁽⁵⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

olisi toteutettava yksittäisiä tarjouskilpailuja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin viemiseksi tiettyihin Karibian ja Väli-Amerikan maihin hankintojen jatkuvuuden varmistamiseksi näissä maissa ja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin yhteisön varastojen pienentämiseksi,

olisi säädettävä erityisestä vakuudesta alkoholien fyysisen viennin varmistamiseksi yhteisön tullialueelta ja rangaittava asteittaista vientiä varten vahvistetun päivämäärän noudattamatta jättämisestä; tämän vakuuden on oltava riippumaton suoritusvakuudesta, jonka tarkoituksena on varmistaa erityisesti alkoholien vienti varastoista sekä tarjouskilpailussa mukana olleen alkoholin käyttö säädetyihin tarkoituksiin,

viinialalla käytettäviä maatalouden muuntokursseja koskevista tietyistä määräytymisperusteista ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 377/93 muuttamisesta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2192/93⁽⁶⁾ säädetään maatalouden muuntokursseista, joita sovelletaan yksittäisiin tarjouskilpailuihin liittyvien maksujen ja vakuuksien muuntamiseen kansalliseksi valuutaksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Myydään kuudella yksittäisellä numeroidulla tarjouskilpailulla N:o 246/98 EY, 247/98 EY, 248/98 EY, 249/98 EY, 250/98 EY ja 251/98 EY yhteensä 300 000 hehtolitran asetuksen (ETY) N:o 822/87 35 ja 36 artiklassa tarkoitettua tislauksesta saatua ja Espanjan ja Ranskan interventioelinten hallussaan pitämää alkoholia.

Yksittäiset tarjouskilpailut N:o 246/98 EY, 247/98 EY, 248/98 EY, 249/98 EY, 250/98 EY ja 251/98 EY koskevat kukin 50 000:ta hehtolitran 100 tilavuusprosentin alkoholia.

2 artikla

Myyntiin saatettu alkoholi

— on tarkoitettu vietäväksi Euroopan yhteisön ulkopuolelle,

— on vietävä johonkin kolmanteen maahan, jossa siitä on poistettava vesi:

— yksittäisten tarjouskilpailujen N:o 246/98 EY, 247/98 EY ja 248/98 EY osalta johonkin seuraavista kolmansista maista:

- Costa Rica,
- Guatemala,
- Honduras, Swansaaret mukaan lukien,
- El Salvador,
- Nicaragua,

— yksittäisten tarjouskilpailujen N:o 249/98 EY, 250/98 EY ja 251/98 EY osalta johonkin seuraavista kolmansista maista:

- Saint Kitts ja Nevis,
- Bahama,
- Dominikaaninen tasavalta,
- Antigua ja Barbuda,
- Dominica,
- Brittiläiset Neitsytsaaret ja Montserrat,
- Jamaika,
- Saint Lucia,
- Saint Vincent, Pohjois-Grenadiinit mukaan lukien,
- Barbados,
- Trinidad ja Tobago,
- Belize,

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 292, 25.10.1997, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 346, 15.12.1988, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 43, 20.2.1993, s. 6

⁽⁵⁾ EYVL L 198, 25.7.1997, s. 4

⁽⁶⁾ EYVL L 196, 5.8.1993, s. 19

- Grenada, Etelä-Grenadiinit mukaan lukien,
- Aruba,
- Alankomaiden Antillit (Curacao, Bonaire, Saint Eustatius, Saba ja Saint Martinin eteläiset osat),
- Guyana,
- Yhdysvaltain Neitsytsaaret,
- Haiti,

— on käytettävä ainoastaan polttoainealalla.

3 artikla

Kyseessä olevien sammioiden sijainti ja viitetiedot, kunkin sammion sisältämä alkoholimäärä, alkoholin alkoholipitoisuus ja ominaisuudet sekä tietyt erityisedellytykset esitetään tämän asetuksen liitteessä I.

4 artikla

Myynti tapahtuu asetuksen (ETY) N:o 377/93 13 – 18 sekä 30 – 38 artiklan säännösten mukaisesti.

Asetuksen (ETY) N:o 377/93 15 artiklasta poiketen tässä asetuksessa tarkoitettujen tarjouskilpailujen tarjousten esittämisen määräaika sijoittuu kuitenkin yksittäisen tarjouskilpailun ilmoituksen julkaisemista seuraavien kahdeksannen ja kahdenkymmenennenviidennen päivän välille.

5 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 377/93 15 artiklassa tarkoitettu osallistumisvakuus on 3,622 ecua hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja se on annettava kustakin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla myyntiin saatetusta kokonaismäärästä.

Tarjouksen pitäminen voimassa tarjousten jättämisen määräajan päättymisen jälkeen sekä viennin varmistavan vakuuden ja suoritusvakuuden antaminen ovat komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 (1) 20 artiklassa tarkoitettujen osallistumisvakuudelle asetetut ensisijaiset vaatimukset.

Annettu osallistumisvakuus vapautetaan jokaisen tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailun osalta välittömästi sen jälkeen, kun tarjousta ei ole hyväksytty tai kun tarjouskilpailun voittaja on antanut viennin varmistavan vakuuden tai suoritusvakuuden kokonaisuudessaan kyseisen tarjouskilpailun osalta.

2. Viennin varmistava vakuus vastaa viittä ecua hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja se on annettava kunkin sellaisen alkoholimäärän osalta, jota kuhunkin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuun tarjouskilpailuun liittyvä siirtolomake koskee.

Tämän alkoholin viennin varmistavan vakuuden vapauttaa ainoastaan alkoholin hallussaan pitävä interventioelin kunkin sellaisen alkoholimäärän osalta, josta voidaan esittää todisteet siitä, että kyseinen määrä on viety tämän asetuksen 6 artiklassa säädetyssä määräajassa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2220/85 23 artiklassa säädetään ja ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, kun 6 artiklassa mainittua määräaikaa ei ole noudatettu, viiden ecun hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia suuruinen viennin varmistava vakuus menetetään

a) 15 %:iin asti kaikissa tapauksissa,

b) 0,33 %:iin asti 15 %:n vähentämisen jälkeen jäljelle jäävästä määrästä kutakin kyseisen määräajan ylittävää päivää kohden.

3. Suoritusvakuus vastaa 25:tä ecua hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tämä suoritusvakuus vapautetaan asetuksen (ETY) N:o 377/93 34 artiklan 3 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 377/93 17 artiklassa säädetään, viennin varmistava vakuus ja suoritusvakuus annetaan samanaikaisesti kullekin kyseiselle interventioelimelle kunkin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailun osalta viimeistään kyseisen alkoholimäärän siirtolomakkeen antopäivänä.

5. Kansalliseksi valuutaksi muuntamiseen sovellettava maatalouden muuntokurssi on kyseistä tarjouskilpailua koskevien tarjousten esittämisen määräpäivänä voimassa oleva muuntokurssi ecuna hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia ilmaistun viennin varmistavan vakuuden osalta.

6 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla kilpailutettu alkoholi on vietävä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1999.

2. Tarjouskilpailutettu alkoholi on käytettävä kahden vuoden määräajassa sen ensimmäisestä siirtopäivästä.

7 artikla

Ollakseen hyväksyttävä tarjouksessa on oltava maininta tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta käyttöpaikasta sekä tarjouksen tekijän sitoumus sen toimittamisesta kyseiseen määräpaikkaan. Lisäksi tarjoukseen on liitettävä todisteet siitä, että tarjouksen tekijä on tehnyt velvoittavan sopimuksen jonkin tämän asetuksen 2 artiklassa esitetyn kolmannen maan polttoainealan toimijan kanssa, joka sitoutuu poistamaan veden tarjouskilpailutetuista alkoholeista jossakin kyseisistä maista ja viemään ne maasta käytettäväksi ainoastaan polttoainealalla.

(1) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5

8 artikla

1. Ennen tarjouskilpailutetun alkoholin siirtämistä interventioelin ja tarjouskilpailun voittaja ottavat kyseisestä alkoholista ristikkäisnäytteen ja suorittavat näytteen määrityksen varmistaakseen sen tilavuusprosentteina ilmaistun alkoholipitoisuuden.

Jos näytteen määrityksen lopulliset tulokset osoittavat, että siirrettävän alkoholin alkoholipitoisuuden ja tarjouskilpailuilmoituksessa mainitun alkoholin vähimmäisalkoholipitoisuuden välillä on ero, seuraavia säännöksiä sovelletaan:

- i) interventioelimen on ilmoitettava tästä samana päivänä liitteen II mukaisesti komission yksiköille sekä varastojalle ja tarjouskilpailun voittajalle;
- ii) tarjouskilpailun voittaja voi
 - joko suostua komission suostumuksella vastaamaan kyseisestä erästä, jonka ominaisuudet on määritetty,
 - tai kieltäytyä vastaamasta kyseisestä erästä.

Tällöin tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä samana päivänä interventioelimelle sekä komissiolle liitteen III mukaisesti.

Jos tarjouskilpailun voittaja kieltäytyy vastaamasta kyseisestä erästä ja on suorittanut kyseiset muodollisuudet, hänet vapautetaan välittömästi kyseiseen erään liittyvistä velvoitteista.

2. Jos tarjouskilpailun voittaja hylkää tavarain 1 kohdan mukaisesti, kyseisen interventioelimen on toimitettava hänelle säädettyä laatua oleva alkoholierä kahdeksan päivän kuluessa ilman lisäkustannuksia.

3. Jos alkoholi siirretään yli viisi työpäivää sen jälkeen, kun tarjouskilpailun voittaja on hyväksynyt siirrettävän alkoholierän interventioelimen aiheuttamista syistä, jäsenvaltion on vastattava vahingonkorvauksesta.

9 artikla

1. Tarjouskilpailujen N:o 246/98 EY ja 247/98 EY voittajat voivat yhteisellä sopimuksella vaihtaa keskenään saman määrän saman jäsenvaltion kuvatuissa sammioissa

varastoitua alkoholia näiden tarjouskilpailujen mukaisesti säädettyjen määräpaikkojen osalta.

2. Tarjouskilpailujen N:o 249/98 EY ja 250/98 EY voittajat voivat yhteisellä sopimuksella vaihtaa keskenään saman määrän saman jäsenvaltion kuvatuissa sammioissa varastoitua alkoholia näiden tarjouskilpailujen mukaisesti säädettyjen määräpaikkojen osalta.

3. Tällainen vaihto ei vaikuta millään tavalla kyseisten tarjouskilpailujen voittajien velvollisuuksiin erityisesti maksettavan hinnan, toimitusaikojen sekä heille kyseisellä tarjouskilpailuilmoituksella ratkaistujen ja osoitettujen alkoholien käytön osalta.

4. Niiden tarjouskilpailun voittajien, jotka haluavat ryhtyä tällaiseen vaihtoon, on ilmoitettava tästä ennakolta kyseisille interventioelimille.

5. Jos tämä vaihto vaikuttaa alkoholin siirtämisen sovittuun aikatauluun, tätä aikataulua on mukautettava viipymättä ja muutoksesta on ilmoitettava komissiolle viipymättä.

10 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, alkoholia hallussaan pitävät interventioelimet voivat komission suostumuksella korvata toisella asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklassa tarkoitettussa jäsenvaltioiden tiedoksiannossa ilmoitetuissa sammioissa ja tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailujen kohteena olevan alkoholin tai sekoittaa sitä toisiin interventioelimelle ennen sitä koskevan siirtomääräyksen antamista toimitettuihin alkoholieriin erityisesti logistisista syistä.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 246/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
RANSKA	Deulep	605	244	35 + 36	raaka + 92 %
	Boulevard Chanzy	508	1 114	35 + 36	raaka + 92 %
	30800 Saint-Gilles-du-Gard	508	342	35 + 36	raaka + 92 %
		73	10 000	35 + 36	raaka + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	4	38 300	35 + 36	raaka + 92 %
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Ranskan frangeina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

- Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
 - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
 - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 246/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 246/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka vuorostaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava
 - yksittäistä tarjouskilpailua N:o 246/98 EY koskeva viite;
 - tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
 - asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetty sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:
 - SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puh. 05-57 55 20 00; teleksi: 572 025; telekopio: 05-57 55 20 59).
 Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 247/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
RANSKA	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	508 71	73 10 000	35 + 36 35 + 36	raaka + 92 % raaka + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11 200 Port-la-Nouvelle	6 9	23 000 16 927	35 + 36 35 + 36	raaka + 92 % raaka + 92 %
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Ranskan frangeina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

- Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.
Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
 - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
 - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 247/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 247/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka vuorostaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava
 - a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 247/98 EY koskeva viite;
 - b) tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
 - c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:
 - SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puh. 05-57 55 20 00; teleksi: 572 025; telekopio: 05-57 55 20 59).
 Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 248/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholi-tyyppi
ESPANJA	Tarancón	A-8	24 795	35 + 36	raaka
	Tomelloso	2	9 220	35 + 36	raaka
	Tomelloso	3	1 823	35 + 36	raaka
	Tomelloso	4	14 162	35 + 36	raaka
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Espanjan pesetoina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on

- joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
- tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jossa on merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 248/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 248/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2 — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite, ja niissä on ilmoitettava

- a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 248/98 EY koskeva viite;
- b) tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
- c) kaikki asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä vedestä poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:

- FEAGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (puh. 913 47 65 00; teleksi: 23427 FEAGA; telekopio: 915 21 98 32).

Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 249/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
RANSKA	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	72	28 975	35 + 36	raaka + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	9 7	5 738 15 287	35 + 36 35 + 36	raaka + 92 % raaka + 92 %
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Ranskan frangeina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

- Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.
Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
 - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
 - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 249/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 249/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka vuorostaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava
 - a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 249/98 EY koskeva viite;
 - b) tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
 - c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:
 - SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puh. 05-57 55 20 00; teleksi: 572 025; telekopio: 05-57 55 20 59).
 Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 250/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
RANSKA	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	73	36 800	35 + 36	raaka + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11 200 Port-la-Nouvelle	7	3 200	35 + 36	raaka + 92 %
		4	10 000	35 + 36	raaka + 92 %
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Ranskan frangeina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on:

- joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
- tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 250/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 250/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka vuorostaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava

- a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 250/98 EY koskeva viite;
- b) tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
- c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:

- SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puh. 05-57 55 20 00; teleksi: 572 025; telekopio: 05-57 55 20 59).

Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 251/98 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholi-tyyppi
ESPANJA	Tarancón	B-8	24 759	35 + 36	raaka
	Tomelloso	3	16 787	35 + 36	raaka
	Tomelloso	5	8 454	35 + 36	raaka
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 ecua litralta tai tätä vastaava summa Espanjan pesetoina.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainelalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten tekeminen

- Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on
 - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
 - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jossa on merkintä "Soumission-adjudication simple n:o 251/98 CE — Alcool, DG VI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 251/98 EY — Alkoholi PO VI/E/2 — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 2.7.1998 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite, ja niissä on ilmoitettava
 - a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 251/98 EY koskeva viite;
 - b) tarjottu hinta ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
 - c) kaikki asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainelalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:
 - FEAGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (puh. 913 47 65 00; teleksi: 23427 FEAGA; telekopio: 915 21 98 32).
 Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

LIITE II

Ainoat käytettävissä olevat yhteysnumerot Brysseliin ovat

PO VI/E/2 (à l'attention de / vastaanottajat MM. Chiappone / Van der Stappen):

— teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalaiset kirjainmerkit),

— telekopio: (32-2) 295 92 52.

LIITE III

Ilmoitus erän hylkäämisestä tai hyväksymisestä viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi asetuksella (EY) N:o 1245/98 avatun yksittäisen tarjouskilpailun yhteydessä

— Tarjouskilpailun voittajaksi julistetun tarjouksentekijän nimi:

— Tarjouskilpailun päivämäärä:

— Päivä, jona tarjouskilpailun voittaja on hyväksynyt tai hylännyt erän:

Erän numero	Määrä hehtolitroina	Alkoholin sijaintipaikka	Hylkäämisen tai hyväksymisen perustelut

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1246/98,**annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,****Italian interventioelimen hallussaan pitämien oliiviöljyn jäännöstuotteiden myymisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1581/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2754/78⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2203/90⁽⁴⁾, 2 artiklassa säädetään interventioelinten hallussaan pitämien oliiviöljyn myyntiin saattamisesta tarjouskilpailulla, jolleivät erityisolosuhteet edellytä muiden menettelyjen käyttämistä,

komission asetuksen (ETY) N:o 2960/77⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3818/85⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että interventioelimet voivat myydä hallussaan pitämänsä oliiviöljyn ainoastaan asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tätä varten annetun asetuksen mukaisesti,

Italian interventioelimen järjestelmien oliiviöljyn tarjouskilpailujen seurauksena kyseisellä interventioelimellä on varastossaan jäljellä sammion pohjalle jääneitä jäännöstuotteita; näiden jäännöstuotteiden prosentuaalinen öljypitoisuus on enemmän tai vähemmän merkittävä; interventioelimen ostaman oliiviöljyn hallinnon asianmukaisesti hoitamiseksi on tärkeää säätää niiden myyntiin saattamisesta,

kaupallisista syistä, jotka johtuvat erityisesti siitä, ettei kyseiselle tuotteelle ole olemassa tarkasti määriteltyjä markkinoita eikä hintanoteerauksia, sen myyntiin saattamista ei voida suunnitella toteutettavaksi oliiviöljyyn

aikaisemmin sovelletun tarjouskilpailumenettelyn mukaisesti; tämän vuoksi Italian interventioelimen olisi myytävä kyseinen tuote parhain markkinoilla tarjotun edellytyksin,

kyseistä tuotetta ei voitu myydä komission asetuksessa (EY) N:o 747/98⁽⁷⁾ säädetyllä menettelyllä saatujen tarjousten tason vuoksi; tämän vuoksi kyseiset jäännöstuotteet on saatettava uudelleen myyntiin, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat rasva-alan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Italian interventioelin Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo, jäljempänä "AIMA", myy yhteisön markkinoilla parhain mahdollisin edellytyksin noin 720 tonnia hallussaan olevaa sammion pohjalle jäänyttä jäännöstuotetta, joka on seurausta oliiviöljymarkkinoilla tehdyistä interventioitoimista.

2. AIMA ilmoittaa myyntiin saattamisesta toimipaikassaan, via Palestro N:o 81, 00185 Rooma, Italia, vähintään kymmenen päivää ennen ilmoitettua myyntipäivämäärää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuote on myytävä ennen 15 päivää heinäkuuta 1998. Tuote on toimitettava ennen 30 päivää syyskuuta 1998.

4. AIMA ilmoittaa komissiolle kyseisen myynnin tuloksesta mahdollisimman pian.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 11

⁽³⁾ EYVL L 331, 28.11.1978, s. 13

⁽⁴⁾ EYVL L 201, 31.7.1990, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL L 348, 30.12.1977, s. 46

⁽⁶⁾ EYVL L 368, 31.12.1985, s. 20

⁽⁷⁾ EYVL L 103, 3.4.1998, s. 17

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1247/98,**annettu 16 päivänä kesäkuuta 1998,****Kreikan interventioelimen hallussaan pitämien oliiviöljyn jäännöstuotteiden myymisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1581/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2754/78⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2203/90⁽⁴⁾, 2 artiklassa säädetään interventioelinten hallussaan pitämien oliiviöljyn myyntiin saattamisesta tarjouskilpailulla, jolleivät erityisolosuhteet edellytä muiden menettelyjen käyttämistä,

komission asetuksen (ETY) N:o 2960/77⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3818/85⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että interventioelimet voivat myydä hallussaan pitämänsä oliiviöljyn vasta sen jälkeen, kun siitä on päätetty asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

Kreikan interventioelimen järjestämien oliiviöljyn tarjouskilpailujen seurauksena kyseisellä interventioelimellä on varastossaan jäljellä sammion pohjalle jääneitä jäännöstuotteita; näiden jäännöstuotteiden prosentuaalinen öljypitoisuus on melko merkittävä; interventioelimen ostamien oliiviöljyjen hallinnon asianmukaisesti hoitamiseksi on tärkeää säätää niiden myyntiin saattamisesta,

kaupallisista syistä, jotka johtuvat erityisesti siitä, ettei kyseiselle tuotteelle ole olemassa tarkasti määriteltyjä markkinoita eikä hintanoteerauksia, sen myyntiin saattamista ei voida suunnitella toteutettavaksi oliiviöljylle aikaisemmin sovelletun tarjouskilpailumenettelyn mukai-

sesti; tämän vuoksi Kreikan interventioelimen olisi myytävä kyseinen tuote parhailla markkinaehdoilla,

noin 30 tonnia kyseistä tuotetta ei ole pystytty myymään komission asetuksessa (EY) N:o 746/98⁽⁷⁾ säädetyllä myynnillä tarjousten puutteen vuoksi; on syytä saattaa uudelleen myyntiin kyseiset 30 tonnia jäännöstuotteita, ja tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rasva-alan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kreikan interventioelin ”Geniki Diefthinsi Diachiriseos Agoron Georgikon Proionton”, jäljempänä ”Gedidagep”, myy parhailla markkinaehdoilla yhteisön markkinoilla noin 30 tonnia sammion pohjalle jäänyttä jäännöstuotetta, joka on sen hallussa oliiviöljymarkkinoilla tehtyjen interventioitoimien seurauksena.

2. Gedidagep ilmoittaa myyntiin saattamisesta toimipaikassaan, Acharnon N:o 241, 11253, Ateena, Kreikka, vähintään kymmenen päivää ennen myyntipäivää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen myynnin on tapahduttava ennen 15 päivää heinäkuuta 1998. Tuote on toimitettava ennen 30 päivää syyskuuta 1998.

4. Gedidagep ilmoittaa komissiolle myynnin tuloksesta mahdollisimman pian.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 11

⁽³⁾ EYVL L 331, 28.11.1978, s. 13

⁽⁴⁾ EYVL L 201, 31.7.1990, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL L 348, 30.12.1977, s. 46

⁽⁶⁾ EYVL L 368, 31.12.1985, s. 20

⁽⁷⁾ EYVL L 103, 3.4.1998, s. 16

KOMISSION DIREKTIIVI 98/40/EY,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998,

pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 74/346/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 25 päivänä kesäkuuta 1974 annetun neuvoston direktiivin 74/346/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

traktorien tehtävien monimutkaistumisen huomioon ottaen nykyisin olisi tarkasteltava työvälineiden valvontaan käytettäviä taustapeilejä, joita ei ole suunniteltu käytettäväksi tiellä,

turvallisuuden parantamiseksi on tarpeen täsmentää, miten kuljettaja voi säätää taustapeilejä; tämän vuoksi olisi muutettava direktiiviä 74/346/ETY, ja

tämän direktiivin säännökset ovat direktiivillä 74/150/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/54/EY, perustetun tekniikan kehitykseen mukauttamista käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 74/346/ETY liite seuraavasti:

1. Lisätään 1.1 kohtaan seuraava virke:

”Peilejä ja lisätaustapeilejä, jotka on suunniteltu työvälineiden valvontaan pellolla työskentelyn aikana, ei ole välttämättä tyyppihyväksyttävä, mutta ne on asennet-

tava 2.3.3–2.3.5 kohdan asennusvaatimusten mukaisesti.”

2. Korvataan 2.4.2 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Kuljettajan on pystyttävä säätämään ulkopuolista taustapeiliä jättämättä kuljettajan istuinta.”

2 artikla

1. Alkaen 1 päivästä toukokuuta 1999 jäsenvaltiot eivät saa

— evätä traktorityypiltä EY-tyyppihyväksyntää, direktiivin 74/150/ETY 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua asiakirjaa tai kansallista tyyppihyväksyntää eivätkä

— kieltää traktoreiden ensimmäistä käyttöönottoa,

jos kyseiset traktorit ovat direktiivin 74/346/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaiset.

2. Alkaen 1 päivästä lokakuuta 1999 jäsenvaltiot.

— eivät saa enää myöntää traktorityypille direktiivin 74/150/ETY 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua asiakirjaa, jos kyseinen traktorityyppi ei ole direktiivin 74/346/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukainen, ja

— saavat evätä traktorityypiltä kansallisen tyyppihyväksynnän, jos kyseinen traktorityyppi ei ole direktiivin 74/346/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukainen.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 1999. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 15.7.1974, s. 1⁽²⁾ EYVL L 277, 10.10.1997, s. 24⁽³⁾ EYVL L 84, 28.3.1974, s. 10

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN KONFERENSSI

EUROOPAN YHTEISÖJEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä toukokuuta 1998,

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jäsenten nimittämisestä

(98/380/EY, EHTY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 168 a artiklan,

ottavat huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 32 d artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 140 a artiklan,

ottavat huomioon neuvoston 24 päivänä lokakuuta 1988 tekemän päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta ⁽¹⁾,

sekä katsoo, että

seuraavien tuomioistuimen jäsenten toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 1998: Josef Azizi, Cornelis Paulus Briet, Marc Jaeger, Andreas Kalogeropoulos, Koenraad Lenaerts, Rui Manuel Gens De Moura Ramos, Virpi Tiili ja Bo Vesterdorf,

osasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomareista määrättävä uudelleen 1 päivänä syyskuuta 1998 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2004 päättyväksi toimikaudeksi, ja

yksi tuomari olisi nimitettävä myöhempänä ajankohtana, jotta se määrää tuomareita, joiden toimikaudesta on määrättävä uudelleen, olisi täysilukuinen,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Nimitetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomareiksi 1 päivänä syyskuuta 1998 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2004 päättyväksi toimikaudeksi:

Josef Azizi,

Marc Jaeger,

Koenraad Lenaerts,

Rui Manuel Gens De Moura Ramos,

Virpi Tiili,

Bo Vesterdorf,

Michael Vilaras.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 1998.

S. WALL

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 319, 25.11.1988, s. 1. Oikaistu toisinto EYVL:ssä C 215, 21.8.1989, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna uusien jäsenvaltioiden Euroopan unioniin liittymistä koskevien asiakirjojen tarkistamisesta tehdyllä päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY (EYVL L 1, 1.1.1995, s. 1).

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä kesäkuuta 1998,

yhteisön rahoituksen myöntämisestä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille Tšernobylin reaktorisuojarahastoa varten

(98/381/EY, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 235 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 203 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

G7-maiden hallitukset, Euroopan yhteisöjen komissio ja Ukrainan hallitus allekirjoittivat 21 päivänä joulukuuta 1995 yhteisymmärryspöytäkirjan Tšernobylin ydinvoimalan sulkemisesta vuoteen 2000 mennessä,

yhteisymmärryspöytäkirjan III artiklan 4 kohdan mukaan Ukraina ja G7-maat jatkavat yhteistyötä kustannustehokkaan ja ympäristön kannalta kestävä ratkaisun kehittämiseksi Tšernobylin IV -yksikön suojaamista varten; tähän kuuluu mahdollisimman nopea teknisten ja kustannusvaihtoehtojen määrittäminen tarvittavan rahoituksen arvioinnin pohjaksi,

komissio osallistui TACIS-ohjelman kautta aktiivisesti tällaisen ratkaisun kehittämiseen, jonka tuloksena laadittiin Ukrainan viranomaisten hyväksymä ”reaktorisuojan toteuttamissuunnitelma”,

G7-maiden valtion- ja hallitusten päämiehet ja Euroopan komission puheenjohtaja päättivät Denverissä kesäkuussa 1997 pidetyssä huippukokouksessa täydentää Ukrainan kanssa tehtyyn yhteisymmärryspöytäkirjaan liittyviä sitoumuksia ja hyväksyivät monenkeskisen rahoitusjärjestelyn perustamisen Ukrainan avustamiseksi Tšernobylin nykyisen sarkofagin muuttamisesta turvalliseksi ja ympäristön kannalta vakaaksi järjestelmäksi reaktorisuojan toteuttamissuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden avulla,

reaktorisuojan toteuttamissuunnitelman täytäntöönpanossa otetaan huomioon G7-maiden ja Ukrainan välinen yhteisymmärryspöytäkirja Tšernobylin ydinvoimalan sulkemisesta vuoteen 2000 mennessä.

reaktorisuojan toteuttamissuunnitelman täytäntöönpanemiseksi Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkiin (EBRD) on perustettu Tšernobylin reaktorisuojarahasto, jota EBRD hallinnoi,

yhteisön selkeänä politiikkana on tukea Ukrainaa maan pyrkiessä poistamaan 26 päivänä huhtikuuta 1986 Tšernobylin ydinvoimalassa sattuneen ydinvoimaonnettomuuden seurauksia, ja yhteisö haluaa näin ollen antaa rahoitusta Tšernobylin reaktorisuojarahastoon; vaikka yhteisö osallistuu hankkeen rahoitukseen, se ei ole vastuussa siitä mahdollisesti aiheutuvasta vahingosta,

rahasto huolehtii aiheellisella tavalla, että Ukraina täyttää Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin kanssa 20 päivänä marraskuuta 1997 tekemänsä sopimuksen mukaiset sitoumukset,

tähän päätökseen sisältyy 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen 2 kohdan mukainen rahoitusohje koko ohjelman keston ajaksi, tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan,

rahoitus otetaan olemassa olevista TACIS-määrärahoista, eikä se näin ollen lisää varainhoitovuosien 1998 ja 1999 talousarvioiden menoja,

Tšernobylin reaktorisuojarahaston varoista myönnettäviin tukiin sovelletaan EBRD:n hankintaperiaatteita ja -sääntöjä ja hankinnat on periaatteessa rajoitettava rahoittajien kotimaissa tuotettaviin tai näistä maista toimitettaviin tavaroihin ja palveluihin tai niihin maihin, joissa EBRD toimii; nämä säännöt eivät ole täysin yhdenmukaiset suoraan TACIS-ohjelmasta rahoitettuihin toimiin sovellettavien sääntöjen kanssa, joita ei erityisesti tästä syystä voida soveltaa tähän rahoitukseen,

⁽¹⁾ EYVL C 364, 2.12.1997, s. 16

⁽²⁾ EYVL C 138, 4.5.1998

on kuitenkin tarpeen varmistaa, että Tšernobylin reaktorisuojarahastosta myönnettäviin tukiin liittyvissä hankintajärjestelyissä ei syrjitä Euroopan yhteisön minkään yksittäisen jäsenvaltion toimijoita riippumatta siitä, ovatko jäsenvaltiot tehneet erillisen sopimuksen EBRD:n kanssa,

EBRD:n Tšernobylin reaktorisuojarahaston osoitettavan yhteisön rahoituksen hallinnoinnista vastaa Euroopan komissio järkevän ja tehokkaan hallinnon periaatteiden mukaisesti, ja

tällä rahoituksella edistetään erityisesti ydinturvallisuuteen liittyvien yhteisön tavoitteiden saavuttamista; perussopimuksissa ei ole muita määräyksiä tämän päätöksen tekemiseksi tarvittavista valtuuksista kuin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 235 artikla ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 203 artikla,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Yhteisö rahoittaa Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) Tšernobylin reaktorisuojarahastoa tätä rahastoa koskevien sääntöjen mukaisesti vuosien 1998 ja 1999 aikana maksettavalla enintään 100 miljoonalla eculla.

2. Komissio hallinnoi rahastoa varten annettavaa rahoitusta voimassa olevan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavien 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ mukaisesti ottaen erityisesti huomioon järkevän ja tehokkaan hallinnon periaatteet.

3. Komissio toteuttaa kaikki tarpeelliset toimet sen varmistamiseksi, että Tšernobylin reaktorisuojarahaston varoista myönnettäviin tukiin liittyvistä hankintajärjestelyistä ei syrjitä minkään yksittäisen jäsenvaltion toimijoita.

2 artikla

1. Tämän ohjelman toteuttamiseen tarkoitettu rahoitusohje vuosille 1998–1999 on enintään 100 miljoonaa ecua.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoitusnäköymien rajoissa.

3 artikla

1. Komissio toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle kaikki olennaiset tiedot sekä pyytää EBRD:ltä tilintarkastustuomioistuimen mahdollisesti haluamat lisätiedot Tšernobylin reaktorisuojarahastoa koskevasta rahoitustoiminnasta siltä osin kuin ne liittyvät yhteisön rahoitusosuuteen.

2. Komissio esittää vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen Tšernobylin reaktorisuojarahaston toteuttamisen edistämisestä.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä kesäkuuta 1998,

Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määrittämiseksi tarvittavista tilastotiedoista

(98/382/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti siihen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 29 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ⁽³⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja mainitun pöytäkirjan 42 artiklassa säädettyä menettelyä,

sekä katsoo, että

- 1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä "EKP", perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,
- 2) EKP:n oma pääoma sen aloittaessa toimintansa on 5 000 miljoonaa ecua,
- 3) ainoastaan kansalliset keskuspankit voivat merkitä ja pitää hallussaan EKP:n pääomaa,
- 4) EKP:n pääoman merkintään sovellettava jakoperuste määritetään sitten, kun EKP on perustettu,
- 5) komissio toimittaa jakoperusteen määräytymiseen tarvittavat tilastotiedot neuvoston vahvistamia sääntöjä noudattaen,
- 6) on määritettävä käytettävien tietojen luonne ja lähteet sekä jakoperusteessa käytettävien kansallisten keskuspankkien painoarvojen laskentamenetelmä, ja
- 7) markkinahintaisen bruttokansantuotteen muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/130/ETY, Euratom ⁽⁴⁾ säädetään jäsenvaltioissa markkinahintaisen bruttokansantuotteen laskennassa käyttöön otettavasta menetelmästä; jäsenvaltioiden on toteutettava

kaikki tarpeelliset toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että nämä tiedot toimitetaan komissiolle,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Komissio toimittaa EKP:n pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määrittämisessä tarvittavat tilastotiedot seuraavissa artikloissa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Väkiluku ja markkinahintainen bruttokansantuote, jäljempänä "BKTmh", määritellään Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (ESA) mukaisesti sellaisena, kuin järjestelmää käytetään sovellettaessa direktiiviä 89/130/ETY, Euratom. BKTmh:lla tarkoitetaan mainitun direktiivin 2 artiklassa määriteltyä BKTmh:ta.

3 artikla

Väkilukutietoina käytetään vuoden 1996 tietoja. Kyseisen vuoden keskiväkilukua käytetään Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän suosituksen mukaisesti.

4 artikla

BKTmh-tietoina käytetään vuodesta 1991 vuoteen 1995 ulottuvan jakson kunkin vuoden tietoja. Kunkin jäsenvaltion BKTmh-tiedot ilmoitetaan käyvin hinnoin kansallista rahayksikköä käyttäen.

5 artikla

Komissio (Eurostat) kerää väkilukutiedot jäsenvaltioista.

6 artikla

BKTmh-tiedot vuosilta 1991–1995 määräytyvät direktiivin 89/130/ETY, Euratom mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 118, 17.4.1998, s. 13

⁽²⁾ Lausunto annettu 28. toukokuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 6. huhtikuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 49, 21.2.1989, s. 26

7 artikla

1. Jäsenvaltion osuus yhteisön väkiluvusta on sen prosenttilukuna ilmaistu osuus jäsenvaltioiden yhteenlasketusta väkiluvusta.
2. Kansallisen rahan määräiset vuotuiset ja kutakin jäsenvaltioita koskevat BKTmh-tiedot muunnetaan ecuiksi. Valuuttakurssina käytetään tällöin vuoden kaikkien arkipäivien valuuttakurssien keskiarvoa. Päivittäinen valuuttakurssi on komission laskema kurssi, joka julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehdessä* C-sarjassa.
3. Jäsenvaltion osuus yhteisön BKTmh:sta on sen prosenttilukuna ilmaistu osuus jäsenvaltioiden viiden vuoden yhteenlasketusta BKTmh:sta.

8 artikla

Jakoperusteen laskemisessa kansalliseen keskuspankkiin sovellettava painoarvo on kyseisellä jäsenvaltiolla yhteisön väkiluvusta ja yhteisön BKTmh:sta olevien osuuksien aritmeettinen keskiarvo.

9 artikla

Laskemisen eri vaiheissa käytetään riittävästi desimaaleja tarkkuuden varmistamiseksi. Kansallisten keskuspankkien painoarvo jakoperusteessa ilmoitetaan neljän desimaalin tarkkuudella.

10 artikla

Komissio ilmoittaa tässä päätöksessä tarkoitetut tiedot EKP:lle niin pian kuin mahdollista sen perustamisen jälkeen.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998,
alueiden komitean varsinaisen jäsenen nimeämisestä

(98/383/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 198 a artiklan,

ottaa huomioon alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 1998 ⁽¹⁾ tehdyn neuvoston päätöksen,

sekä katsoo, että

alueiden komiteassa on vapautunut varsinaisen jäsenen paikka Peter Bownessin erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 8 päivänä toukokuuta 1998, ja

ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ehdotuksen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Joan Hanham alueiden komitean varsinaiseksi jäseneksi Peter Bownessin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2002 saakka.

Tehty Luxemburgissa 8 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. COOK

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 28, 4.2.1998, s. 19

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä tammikuuta 1998,

Alankomaiden myöntämästä tuesta vetyperoksiditehtaan rakentamiseksi Delfzijliin

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 232)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/384/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti antanut niille, joiden etua asia koskee, mahdollisuuden esittää huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio on kiinnittänyt valituksen perusteella huomiota vetyperoksiditehtaan rakentamiseen Delfzijliin Alankomaissa.

Yhdysvaltalaisen yhtiön FMC Corp. tytäryhtiö FMC Industrial Chemicals (Netherlands) BV (jäljempänä "FMC") pyysi Alankomaiden viranomaisilta tukea vetyperoksiditehtaan rakentamiseksi Delfzijliin Groningenin provinssissa. Tuotanto oli määrä aloittaa vuoden 1995 lopulla ja tuotteet suunnata Pohjois-Euroopan markkinoille. Investoinnin kokonaisarvo oli 115 miljoonaa Alankomaiden guldenia, ja vuotuinen tuotantokapasiteetti 35 000 tonnia.

FMC:n hanketta pidettiin erityisen tärkeänä Groningenin provinssin ja etenkin Delfzijlin kunnan talouden kehityksen kannalta, sillä alueen taloudellinen tilanne oli

vaikea, ja kyse oli vuoden 1986 jälkeen ensimmäisestä huomattavan yrityksen asettautumisesta alueelle. Näin ollen Alankomaiden viranomaiset suostuivat yrityksen pyyntöön ja myönsivät tuen, joka oli suuruudeltaan 25 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Tuki myönnettiin osana komission hyväksymää "Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten" -järjestelyä (IPR)⁽¹⁾. Tuen määrä oli 28,75 miljoonaa Alankomaiden guldenia.

Yllä mainittuihin toimenpiteisiin liittyen komissio päätti 18 päivänä syyskuuta 1996 aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn. Alankomaiden hallitukselle ilmoitettiin tästä päätöksestä kirjallisesti 3 päivänä lokakuuta 1996⁽²⁾ Alankomaiden viranomaiset pyysivät komissiota pidentämään kirjallisten huomautusten jättämisen määräaikaan niin, että määräaika pidennettäisiin 15 päivään tammikuuta 1997, ja tämä pyyntö hyväksyttiin. Komissio vastaanotti 27 päivänä tammikuuta 1997 nämä huomautukset, joita täydennettiin lisätiedoilla 28 päivänä helmikuuta 1997.

Tiedonanto siitä, että Alankomaiden viranomaisille oli ilmoitettu menettelyn aloittamisesta, julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽³⁾. Tiedonannon vuoksi neljä yritystä tai yritysten yhdistystä, joiden joukossa oli myös valituksen tehneen yhtiön konserni ja tukea saanut yritys, toimittivat komissiolle huomautuksensa.

Komission asiaa hoitavat virkamiehet pitivät tukea saaneen yrityksen edustajien kanssa 2 päivänä kesäkuuta 1997 kokouksen, jossa oli mukana yrityksen asianajaja.

Komissio lähetti 16 päivänä kesäkuuta 1997 Alankomaiden viranomaisille kolmansien osapuolten huomautuksista laaditun selostuksen ja sen hollanninkielisen käännöksen. Komissio vastaanotti 17 päivänä heinäkuuta 1997 kyseisten viranomaisten huomautukset asiasta.

⁽¹⁾ 27 päivänä joulukuuta 1990 tehty päätös (valtiontuki N 514/90 — Alankomaat).

⁽²⁾ SG(96)D/8632.

⁽³⁾ EYVL C 112, 10.4.1997, s. 3

Tukea saaneen yrityksen neuvonantajat toimittivat 27 päivänä lokakuuta ja 6 päivänä marraskuuta 1997 lisätietoja komissiolle. Lopuksi Alankomaiden hallitus toimitti 4 päivänä marraskuuta 1997 komissiolle tarkempia lisätietoja tukea saaneen yrityksen investointien ympäristönäkökohdista.

II

Komissio on päättänyt aloittaa menettelyn seuraavista syistä:

- menettelyyn johtaneen valituksen mukaan vetyperoksidimarkkinoilla oli ylikapasiteettia vuonna 1994, jolloin Alankomaiden viranomaiset myönsivät tuen yritykselle. Valituksen esittäjä oli hämmästynyt siitä, että kyseiselle yritykselle oli myönnetty tukea lisäkapasiteettia luoviin investointeihin tällaisten olosuhteiden vallitessa;
- FMC:lle myönnetty tuki ylitti komission hyväksymän ”Besluit subsidies regionale investeringsprojecten”-järjestelyn (IPR) osana myönnettävän tuen enimmäisintensiteetin. Alankomaiden viranomaiset olisivat saaneet myöntää investointitukea enintään 20 prosenttia brutto, mutta tukea myönnettiin hieman yli 25 prosenttia brutto. Lisäksi komissio on alustavassa tutkimuksessaan todennut, että FMC:lle myönnetty tuki jakaantuu kolmeen osaan: tässä jo aiemmin mainittu tuki, toissijainen laina sekä tontin myyminen markkinahintaa alempana hintaan. Tuen kokonaismäärä oli 29,88 miljoonaa Alankomaiden guldenia. Käynnistetty menettely koskee ainoastaan sitä osaa tuesta, joka ylittää IPR-järjestelyssä sallitun tuen enimmäisintensiteetin (20 prosenttia brutto tukikelpoisista kustannuksista).

III

Alankomaat on toimittanut menettelyyn liittyen seuraavat tiedot:

- Alankomaiden viranomaiset ovat lähettäneet vetyperoksidin markkinatilannetta koskevan tutkimuksen, joka on yksityiskohtaisempi kuin kyseisten viranomaisten kemian alan riippumattomalla konsulttiyrityksellä, Chem Systemsillä, teettämä tutkimus ja viranomaisten komissiolle menettelyä aloitettaessa toimitamat muut lisätiedot.

Näistä tutkimuksista ilmenee, että todellisen käyttöasteen odotetaan olevan 90 prosenttia teoreettisesta maksimikäyttöasteesta ennen vuotta 2000, mikä

tarkoittaisi todellisen käyttöasteen olevan lähes suurin mahdollinen. Kyseisellä alalla 90 prosentin todellista käyttöastetta pidetään maksimaalisena tuotantotasona pitkällä aikavälillä nimenomaan ympäristönäkökohdat huomioiden. Myös valituksen esittäjän toimittamat tiedot viittaavat tähän, kun käsitellään todellista käyttöastetta. Muutamien prosenttien eron käyttöasteen ja kysynnän välillä täytyy katsoa olevan välttämätön, jotta markkinoiden heilahteluun voidaan vastata.

Lisäksi tutkimuksista ilmenee, että vuonna 1993 markkinoiden odotettiin kasvavan vuosittain 6,3 prosenttia vuosina 1991—2000. Näin ollen puhuttiin voimakkaasti kasvavista markkinoista, minkä vuoksi myös muut tuottajat ilmoittivat samoihin aikoihin kuin FMC aikovansa lisätä kapasiteettiaan: Aussimont vuonna 1993 sekä Oxysynthese, EKA ja Kemira vuonna 1995.

- Bruttoinvestoinnin määrä oli odotetusti 115 miljoonaa Alankomaiden guldenia, ja se on tehty lähes kokonaisuudessaan. IPR-järjestelyn mukaan 2 miljoonaa Alankomaiden guldenia tästä summasta ei ollut tukikelpoista, joten tuen määrä oli 28,25 miljoonaa Alankomaiden guldenia. 115 miljoonan Alankomaiden guldenin bruttoinvestoinnin tukiprosentti oli tällöin 24,57 prosenttia.

NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (jäljempänä ”NOM”) oli valmis myöntämään 12,5 miljoonan Alankomaiden guldenin suuruisen pääomalainan 5,92 prosentin korolla pääasiassa siksi, että FMC takasi lainasta 100 prosenttia. FMC kuitenkin maksoi lainan ennenaikaisesti takaisin maaliskuussa 1997, koska komissio esitti vastalauseita ja koska oli mahdollista saada lainaa pienemmällä korolla pankista Alankomaiden ulkopuolelta.

Alankomaiden viranomaiset toteavat lopuksi tontin myyntiin liittyen, että komissio ei aio soveltaa Fresenius AG:n asiassa (valtioneuvosto C 36/92 (entinen NN 108/92))⁽¹⁾ tekemäänsä päätöstä, koska ei ole osoitettavissa, että kyseinen tontti olisi ollut pitkään myynnissä ja koska arvon alentumisen syynä ei voisi pitää ostajien puutetta vaan tontin käyttötarkoitusta näiden vuosien aikana. (Kyseisessä asiassa komissio oli katsonut, että vaikka kauppahinta oli 10 prosenttia alhaisempi kuin asiantuntijoiden arvioima markkina-arvo, kyseinen kunta oli vuosien ajan yrittänyt myydä tonttia sekä suoraan että välittäjien kautta löytämättä ostajaa. Komissio oli päätellyt, että tontin myyntiyritykset vastasivat avointa menettelyä, johon ei sisälly ehtoja, ja että kauppahinta näin ollen vastasi markkina-arvoa.)

Toimivaltaiset viranomaiset ovat myös huomauttaneet, että tonttia on tarjottu siitä kiinnostuneille yrityksille 80-luvulla ja 90-luvun alussa vähintään hankintahintaan. Yksikään investoija ei kuitenkaan halunnut aloittaa toimintaa kyseisellä alueella erityisesti hinnan vuoksi. Huonon tuloksen vuoksi vuonna 1992 päätettiin hinnan perustana käyttää markkina-arvoa eikä hankintahintaa.

⁽¹⁾ EYVL C 21, 25.1.1994, s. 4

Vaikka hinnaksi vahvistettiin 1 Alankomaiden guldeni neliömetriltä tai jopa vähemmän, ainoastaan FMC tarjoutui ostamaan tontin. Alankomaiden hallitus on lisäksi huomauttanut, että Belgiassa ja Ranskassa tontteja on tarjottu Delfzijl-Eemshavenin satamahallinnon pyytämään hintaan verrattavissa olevilla hinnoilla;

- Alankomaiden viranomaisten mukaan FMC:n tontti Delfzijlissä sijaitsee Waddenzen lähistöllä. Kyseisellä alueella on luonnonsuojelun erityisasema. Sitä paitsi Waddenzee on luonnonsuojelun luonnonsuojelun lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan ja luontotyyppien ja luonnonsuojelun eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 4 artiklan mukaisesti. Lisäksi alue katsotaan vesialueeksi Ramsarin sopimuksen mukaisesti. Toimivaltaiset Alankomaiden viranomaiset ovat päättäneet sitovista määräyksistä, joiden mukaan vain sellainen taloudellinen toiminta alueella on hyväksyttävää, joka ei aiheuta vahinkoa luonnonsuojelulle.

Tämän vuoksi FMC on toteuttanut useita toimenpiteitä ympäristöön liittyen; suuri osa investoinneista, 62,92 miljoonaa Alankomaiden guldenia, voidaan katsoa tämännäköisiksi investoinneiksi. Tämän vuoksi tulee vahvistaa, missä määrin kyseiset investoinnit ovat luonteeltaan ”kohtuuttomia”. Tämä tehtävä on annettu konsultille. Konsultin mukaan ”kohtuuton” tarkoittaa, että on kysymys suuremmasta kuin muissa jäsenmaissa vaaditusta vähimmäistasosta, kun otetaan huomioon yhteisöjen direktiivit. Investoinnin kohtuuttomuus määritellään käyttäen perustana tavanmukaisia ympäristöpolitiikan toimenpiteitä ja yleisesti hyväksyttyä ympäristönsuojelun tasoa.

FMC:n toimittaman Alankomaissa voimassa olevien eri ympäristömääräysten (laki ympäristön valvonnasta, laki pintavesien saastuttamisesta, sekä näiden lakien perusteella vaadittavat kunnan ja provinssin luvat) mukaisen lupahakemuksen perusteella on osoitettu useita ympäristönsuojeluun liittyviä investointeja ja toimenpiteitä. Konsultti on laatinut näiden asiakirjojen perusteella luettelon toimenpiteistä ja keinoista, jotka kohdistuvat ainoastaan ympäristönsuojeluun ja jotka eivät ole luonteeltaan ”kohtuuttomia”.

Konsultti on todennut, että tietyt investoinnit, jotka ovat suuruudeltaan 12-21 miljoonaa Alankomaiden guldenia, olivat kokonaan tai osittain ”kohtuuttomia”. Joitakin näistä investoinneista on kuvattu ”paikallisesti kohtuuttomiksi” liittyen toimenpiteisiin, jotka on suoritettava paikallisen luonnon haavoittuvaisuuden vuoksi. Näiden ”paikallisesti kohtuuttomien” inves-

tointien määräksi on arvioitu 1,4-2,65 miljoonaa Alankomaiden guldenia. Alankomaiden hallituksen mielestä tällaisessa tilanteessa täydentävän tuen myöntäminen täytyy hyväksyä.

IV

Komissio on vastaanottanut menettelyn aikana viisi huomautusta, joista neljä on tullut yrityksiltä ja yksi kyseisen sektorin yritysten järjestöltä. Näihin huomautuksiin sisältyvät sen konsernin huomautukset, johon valituksen tekijä kuuluu, sekä tukea saaneen yrityksen huomautukset.

Neljä ensiksi mainittua on toimittanut komissiolle tietoja vuosilta 1994-1996 sekä ennusteet vuosille 1997-2000. Nämä tiedot ja ennusteet koskevat kysymystä vetyperoksidin tuotantokapasiteetista. Näitä osittain luottamuksellisia lukuja tarkasteltaessa on ilmennyt, että kysyntä Euroopassa on pienempi kuin käytössä oleva tuotantokapasiteetti, vaikka käytettäisiin todellista kapasiteettia (90 prosenttia teoreettisesta kapasiteetista Chem Systemsin ilmoituksen mukaan). Näiden neljän asianosaisen mukaan käyttöaste on seuraavan taulukon mukainen, mutta on huomattava, että mukaan ei ole laskettu vientiä (noin 10 prosenttia Euroopan kysynnästä):

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
a)	84,05	85,47	76,90	74,43	75,45	79,79	84,55
b)	77,88	82,72	72,78				77,78
c)	82,26	80,38	74,52	73,12	75,12	78,25	81,48
d)	81,94	83,98	76,61	73,35	74,12		80,62

Huomautusten perusteella voidaan tehdä seuraava yhteenveto:

- valituksen tekijän konsernin mukaan odotukset vuodesta 1994 ovat toteutuneet. Näiden odotusten mukaan kapasiteettia lisättäisiin useina vuosina enemmän kuin kysyntä kasvaa, mikä johtaisi liikakapasiteettitilanteen jatkumiseen;
- saman asianosaisen mukaan, joka käyttää perustana viime vuosilta saatuja kokemuksia, pysyvästi saavutettavissa oleva globaali käyttöaste (sama myös Länsi-Euroopassa) olisi 95 prosenttia. Kysyntää pitää näin ollen verrata tähän tasoon. Muut asianosaiset eivät olleet eri mieltä Chem Systemsin laskemasta 90 prosentin käyttöasteesta;

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7

- lisäksi vetyperoksidimarkkinoiden pysähtyneisyyden syynä voidaan kyseisen konsernin mukaan pitää sitä, että kloorin korvaaminen selluloosan valkaisussa tällä ympäristölle vähemmän haitallisella aineella on vuodesta 1994 lähtien suurelta osin pysähtynyt Länsi-Euroopassa, ja juuri tämä korvaaminen tuki kasvua aikaisemmin;
- yksi asianosaisista on sitä mieltä, että ympäristöaktivistit painostivat yhdeksänkymmentäluvun alussa kovasti korvaamaan kloorin vetyperoksidilla. Tämä painostus on vähentynyt huomattavasti viime vuosien aikana. Kysyntä on kuitenkin kasvanut hitaammin kuin suurin osa tuottajista odotti yhdeksänkymmentäluvun alussa;
- yksi asianosaisista on pyytänyt komissiota tutkimaan tarkasti Delfzijlin tehtaan investointikustannuksia, jotta saataisiin selvitettyä, onko niihin lisätty FMC:n sisäisiä kustannuksia;
- lisäksi yksi asianosaisista on halunnut komission kiinnittävän huomiota siihen, että muut yritykset — Solvay, Aussimont ja Oxysynthese — ovat rakentaneet Saksassa vetyperoksidin tuotantolaitoksia. Alalla liikkuu huhuja, että nämä yritykset olisivat saaneet tukea.

V

Kuten jo aiemmin mainittiin, myös FMC on toimittanut komissiolle huomautuksensa tämän menettelyn aloittamisesta. FMC:n ja Alankomaiden viranomaisten huomautusten eroista voidaan tehdä seuraava yhteenvedo:

- FMC mainitsee tontin myyntiin liittyen, että avoimessa menettelyssä ei olisi juurikaan ollut järkeä, koska kiinnostuneita ostajia ei ilmaantunut useiden vuosien aikana. FMC:n mielestä Stichting Adviesbureau Onroerende Zakenin tekemää arviota ei voi käyttää vertailukohtana. Kyseistä säätiötä oli kuitenkin käytettävä arvioinnissa, koska asiasta määrättiin sopimuksessa, jonka Delfzijlin satamahallinnon talouden uudistamisessa mukana olevat eri viranomaiset olivat tehneet vuonna 1988. Yritys päätelee tämän perusteella, että hinnan määrittelyyn ovat saattaneet vaikuttaa myös muut kuin taloudelliset seikat;
- FMC huomauttaa, että NOM:n myöntämä laina on maksettu kokonaan takaisin. Yritys ei myöskään käsitä, miten kyseistä lainaa voidaan pitää perustamis-sopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisena tukena. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 17 päivänä maaliskuuta 1993 asiassa C-72/91, *Sloman Neptune*

Schiffahrts AG vastaan *Bodo Ziesemer*⁽¹⁾, antaman tuomion mukaan valtion toimenpide katsotaan tueksi vain siinä tapauksessa, että siihen sisältyy etu, jonka maksaa valtio tai valtion nimittämä tai perustama julkis- tai yksityisoikeudellinen elin. Koska tili, jolta FMC:lle myönnetty lainarahat olivat peräisin, tuotti NOM:lle vähemmän korkoa kuin FMC:ltä perittiin, kysymys ei ollut tuomioistuimen määritelmän mukaisesta valtion varoista maksetusta edusta;

- mitä tulee oletettuun ylikapasiteettiin vetyperoksidimarkkinoilla, FMC:n mukaan täytyy ottaa huomioon, että tehtaan rakentamispäätöksestä tuotannon aloittamiseen kuluu kahdeksantoista kuukautta. Näin ollen odotettu kysynnän kasvu voidaan tyydyttää vain lisäämällä vastaavasti tuotantoa, mistä täytyy tehdä päätös kahdeksantoista kuukautta aikaisemmin. Tässä on kysymys oletuksesta, joka on helppo todistaa, sillä vuonna 1994 kysyntä oli 647 000 tonnia ja vuonna 1992 todellinen tuotantokapasiteetti 646 000 tonnia (CEFTC:in tietojen mukaan, jotka esitettiin menettelyä aloitettaessa⁽²⁾);

Kun FMC päätti investoinnista vuonna 1992, se oletti kysynnän kasvavan vuosina 1992-1995 yli 10 prosenttia vuodessa. Lisäksi FMC toteaa tietojensa perusteella, että kysynnän hiipumiseen vuodesta 1995 vuoteen 1996 siirryttäessä voidaan pitää syynä pääasiassa paperiteollisuudesta tulevan kysynnän laskua. Tämä kehitys oli odottamatonta, kun otetaan huomioon edellisten vuosien tiedot ja kysyntään vaikuttavat objektiiviset tekijät;

- myös muut yritykset ovat saaneet alueellista investointitukea, investointeihin Saksassa;
- jos komissio katsoisi FMC:n saaman tuen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, olisi tuen periminen takaisin epäoikeudenmukaista ja myöhäistä. Tuen periminen takaisin olisi vastoin FMC:n oikeutettua luottamusta. Yritys toteaa toimineensa hyvin huolellisesti ottaakseen selvää sovellettavista tukitoimenpiteistä ja varmistaakseen niiden hyväksyttävyyden komissiolta. FMC toteaa lisäksi, että se sai tiedon (IPR järjestelyyn liittyvästä 20 prosentin bruttoenimmäisintensiteetistä) ensimmäisen kerran tekstistä, jossa ilmoitettiin menettelyn aloittamisesta.⁽³⁾

Näin ollen FMC saattoi investointipäätöstä tehtäessä käytössä olevien tietojen ja saamansa juridisen neuvonnan perusteella vain todeta, että investointituki oli IPR järjestelyn mukaisesti hyväksyttävissä ja että komissio ei ollut selvästi kieltänyt ”merkittäviin tapauksiin” liittyviä määräyksiä, joihin liittyen Alankomaiden viranomaiset ovat sitä mieltä, että sallittujen tukimäärien ja sallitun intensiteetin ylittäminen on mahdollista;

⁽¹⁾ Kok. 1993, s. I-887.

⁽²⁾ EYVL C 112, 10.4.1997, s. 3

⁽³⁾ EYVL C 112, 10.4.1997, s. 3

- FMC on sitä mieltä, että lopullisen päätöksen saamiseen on kulunut huomattavan pitkä aika, koska tuki on myönnetty vuonna 1994 ja komissio on ollut tietoinen asiasta vuodesta 1995. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 24 päivänä marraskuuta 1987 asiassa 223/85⁽¹⁾, RSV vastaan komissio, antaman tuomion perusteella FMC on sitä mieltä, että aika, jonka komissio on tarvinnut päätöksen tekemiseen, haittaa tuen takaisin perimistä;
- FMC:n neuvonantajat ovat myös hiljattain väittäneet, että komissio oli Ranskan myöntämästä tuesta biopolttoaineiden tuotantoon (valtiontuki C 51/94 Ranska) tekemässään päätöksessä 97/542/EY⁽²⁾ todennut kyseisen tuen olleen laitton ja soveltumaton yhteismarkkinoille, mutta ei ollut kuitenkaan pyytänyt Ranskaa perimään tukea takaisin. FMC:n mielestä samoja perusteluita voi soveltaa FMC:n tapauksessa.

VI

Komissio on muistuttanut FMCTä jo tätä asiaa koskevaa menettelyä aloitettaessa siitä, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 30 päivänä kesäkuuta 1992 asiassa C-47/91⁽³⁾, Italia vastaan komissio, tekemän päätöksen mukaisesti komission jo hyväksymään järjestelyyn kuuluvia uusia tukia myönnettäessä tutkitaan ainoastaan, täytävätkö tuet kyseisen järjestelyn edellytykset. Jos edellytykset täyttyvät, tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille ei tarvitse tutkia. Jos taas komissio toteaa, että tuki ei täytä järjestelyn edellytyksiä, sen on tutkittava perusteellisesti tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille.

Komissio arvioi jäljempänä lueteltuihin syihin perustuen, että "Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten" järjestelyn (valtiontuki N 514/90 — Alankomaat) edellytykset eivät täyty. Näin ollen on tarpeen käynnistää perusteellinen tutkimus.

Alankomaiden vuosittainen tuotantokapasiteetti kasvaa FMC:n Delfzijlissä sijaitsevan laitoksen käyttöönoton myötä 20 000 tonnista 55 000 tonniin. Vuonna 1994 Euroopan vetyperoksidituotannosta (eri lähteistä saatujen tietojen mukaan) 30-40 prosenttia myytiin yhteisön sisällä. Alankomaiden osuus tästä kokonaisuudesta liikkuu 10 ja 15 prosentin välillä. Näin ollen FMC:lle Delfzijlin tehdasta varten myönnetty tuki vaikuttaa haitallisesti jäsenmaiden väliseen kauppaan.

Komissio pahoittelee sitä, että Alankomaiden hallitus ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä niin ajoissa, että komissio olisi voinut esittää huomautuksensa perustamis-

sopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimenpiteet ovat laittomia, koska Alankomaiden viranomaiset ovat toteuttaneet ne, ennen kuin komissio on voinut esittää niitä koskevat huomautuksensa.

Kyseiseen asiaan liittyy kolme merkittävää ongelmaa, joita komission täytyy käsitellä:

- A. On selvitettävä, oliko vetyperoksidimarkkinoilla ylikapasiteettia vuonna 1994, kun Alankomaiden viranomaiset myönsivät tuen, ja oliko ylikapasiteettia seuraavina vuosina, kuten valituksen tekijä on esittänyt.
- B. On päätettävä, kuinka komission Delfzijlin alueelliselle tukijärjestelylle (IPR; järjestely) hyväksymän tuen enimmäisintensiteetin ylitykseen pitäisi suhtautua. Alankomaiden viranomaiset olisivat saaneet myöntää investointitukea 20 prosenttia brutto, mutta ne ovat myöntäneet tukea hieman yli 25 prosenttia brutto.
- C. Edelliseen kohtaan liittyen on selvitettävä, millainen merkitys on Alankomaiden viranomaisten perusteluilla siitä, että FMC on tehnyt huomattavia investointeja ympäristönsuojeluun.

Lisäksi on tarkasteltava tukea saaneen yrityksen huomautuksia, joiden mukaan tuen periminen takaisin siinä tapauksessa, että komissio katsoo tuen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, olisi epäoikeudenmukaista ja myöhäistä.

A. Vetyperoksidin markkinat

Komissio on sitä mieltä, että vetyperoksidin markkinatilanteen ja sen kehittymisen tutkimisessa on pidettävä lähtökohdana sitä ajankohtaa, jolloin tehtiin päätös edellä mainitun investoinnin toteuttamisesta. Tiedot, jotka yrityksellä oli kyseisellä hetkellä, ovat erittäin tärkeitä, kun arvioidaan sitä, olisiko investointipäätös pitänyt tehdä vai jättää tekemättä.

Tässä yhteydessä komissio huomauttaa, että asianosaiset ovat toimittaneet tämän menettelyn puitteissa tilastotietoja menneiden vuosien (vuoteen 1995 tai 1996 saakka tapauksesta riippuen) markkinatilanteesta sekä ennusteita tulevaisuudesta. Tiedoista selviää, että näiden neljän asianosaisen ajanjaksolta 1994-1996 toimittamat tiedot ovat hyvin samansuuntaiset. Luvut eivät kuitenkaan anna selvää kuvaa siitä ajankohdasta, jolloin FMC teki päätöksen investoinnista kyseiselle alueelle.

⁽¹⁾ Kok. 1987, s. 4617.

⁽²⁾ EYVL L 222, 12.8.1997, s. 26

⁽³⁾ Kok. 1992, s. I-4145.

Sama pätee myös valituksen esittäjän emoyhtiön huomautuksiin siitä, että sen oikeiksi osoittautuneiden vuoden 1994 odotusten mukaan olemassa oleva ylikapasiteetti jatkuisi vielä vuosien ajan. Nykyisten selvitysten ja vuonna 1994 annettujen selvitysten yhteys ei ole selkeä. Alankomaiden viranomaisten komissiolle toimittaman kyseisen konsernin vuosikertomuksen 1994-1995 mukaan vetyperoksidisektori kasvoi jatkuvasti. Samasta kertomuksesta ilmenee myös, että maailmanmarkkinoiden odotettiin kasvavan vuosittain 7-8 prosenttia.

Myös tämä yritys pitää vetyperoksidin markkinoiden kasvun hiipumisen syynä sitä, että kloorin korvaaminen vetyperoksidilla selluloosan valkaisuun lopetettiin Länsi-Euroopassa suurelta osin vuodesta 1994 lähtien. Kyseisessä vuosikertomuksessa kuitenkin todettiin, että vetyperoksidia käytettäisiin yhä enemmän siihen asti käytettyjen kloorituotteiden sijasta monilla aloilla, kuten tekstiili- ja paperteollisuudessa.

Myös yksi muista asianosaisista on FMC:n kanssa samaa mieltä siitä, että ympäristöaktivistien painostus kloorin korvaamiseksi vetyperoksidilla on viime vuosina vähentynyt, minkä tuloksena kysyntä on kasvanut hitaammin kuin suurin osa tuottajista oli 90-luvun alussa odottanut. Täytyy ottaa huomioon, että 42 prosenttia vuonna 1993 tuotetusta vetyperoksidista käytettiin paperin ja tekstiilien valkaisuun⁽¹⁾. Lisäksi kyseisen asianosaisen mukaan vuonna 1993 odotettiin vetyperoksidin kysynnän paperin valkaisuun kasvavan 8,2 prosenttia ja tekstiilien valkaisuun 2,6 prosenttia vuodessa vuosina 1991-2000.

Kun pohditaan kysymystä ylikapasiteetista, täytyy edelleen ottaa huomioon investointipäätöksen ja tehtaan tuotannon aloittamisen välinen aika. Päätös investoinnin tekemisestä tai tekemättä jättämisestä tehdään kuitenkin päätöksentekohetkellä vallitsevien odotusten pohjalta. FMC:n mielestä tämä aika olisi kahdeksantoista kuukautta. Komission kaikilta asianosaisilta saamien tietojen mukaan ajan täytyy olla kaksi vuotta.

Alankomaiden viranomaisten tietoihin perustuvien ja menettelyn aloittamisen yhteydessä esitettyjen taulukoiden perusteella on todettava, että vuoden *t* todellinen kapasiteetti (90 prosenttia teoreettisesta kapasiteetista) on alempi kuin vuoden *t*+2 odotettu kysyntä. Tämä ero voitaisiin kattaa ainoastaan nostamalla todellista kapasiteettia yli 90 prosentin rajan tai lisäämällä kapasiteettia.

⁽¹⁾ *Lähde:* Chem Systems; Alankomaiden viranomaisten toimittamat tiedot.

Jos samaa analyysia sovelletaan muiden osapuolten menettelyn puitteissa toimittamiin tilastotietoihin, on todettava, että kysyntä vuonna 1996 oli 90—100 prosenttia vuonna 1994 käytössä olleesta kapasiteetista. Tällöin on otettava huomioon, että tiedot antavat todellisen kuvan menneisyydestä, eivätkä sisällä mitään arvioita tulevaisuudesta.

Lopuksi komission on kaikkien saamiensa tietojen valossa todettava, että FMC ei ollut missään tapauksessa ainoa yritys, joka lisäsi kapasiteettia 90-luvun ensimmäisellä puoliskolla. Eri kilpailijat ovat perustaneet uusia tuotantolaitoksia, joiden kapasiteetti on usein ollut suurempi kuin Delfzijlin tehtaan, vaikka tämä oli ristiriidassa markkinoiden silloisen ylikapasiteetin kanssa.

Vuosina 1994-1996 ilmoitetut kapasiteetin lisäykset olivat yhteensä 245 000 tonnia, josta FMC:n osuus on vain 35 000 tonnia⁽²⁾.

Ottaen huomioon yllä mainitun komissio on sitä mieltä, että vaikka vetyperoksidin markkinoilla olisikin ollut vuonna 1994 ylikapasiteettia (tiedot aikaisemmilta vuosilta mahdollistaisivat tarkemman arvion tekemisen), FMC saattoi odottaa noin 7 prosentin vuosittaista kasvua sinä ajankohtana, kun se päätti monien kilpailijoidensa lailla kapasiteetin lisäämisestä. Myös kilpailijat vahvistavat, että suurin osa tuottajista ei voinut ennakoita kasvun hiipumista. Markkinoiden kasvu oli näin ollen riittävä, jotta yritykset voisivat aloittaa uudet investoinnit. Myös muut yritykset ilmoittivat vuosina 1993-1995 vastaavista investoinneista (entisessä DDR:assa ja Skandinaviassa).

FMC:n päätös rakentaa tehdas Delfzijliin ei ollut näissä olosuhteissa epätavallinen. Ero on kuitenkin se, että FMC sai tukea toisin kuin kilpailijansa. Tämän vuoksi tietyt asianosaiset ovat sitä mieltä, että komission olisi kyseenalaistettava koko FMC:n sama tukimäärä. Komissio tutkii erikseen, ovatko muut vetyperoksidin tuottajat mahdollisesti saaneet tukea samaan aikaan kuin FMC.

Lisäksi Alankomaiden viranomaiset vahvistavat myöntävänsä tukea ainoastaan siinä tapauksessa, että tuen hakija täyttää sovellettavien sääntöjen tukikelpoisia kustannuksia koskevat ehdot. Tuki —maksetaan vasta sitten, kun tilintarkastajat ovat hyväksyneet kyseiset kustannukset. Tämän vuoksi komissio ei aio tarkastella lähemmin näitä seikkoja.

⁽²⁾ *Lähde:* Chem Systems; Alankomaiden viranomaisten toimittamat tiedot.

B. Tuen enimmäisintensiiteetin ylittäminen

FMC:lle on myönnetty tukea kolmessa muodossa: suora tuki, pääomailaina sekä tontin myyminen markkinahintaa huomattavasti alempaan hintaan.

- 1) Suoraan tukeen liittyen komissio ei voi yhtyä Alankomaiden viranomaisten näkemykseen siitä, että tukikelpoiset kustannukset olisivat pienempiä kuin kokonaisinvestointi mutta että tuen intensiiteetin pitäisi olla yhteydessä investoinnin kokonaismäärään.

Alankomaiden viranomaisten mukaan komission 27 päivänä joulukuuta 1990 hyväksymän ”Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten” järjestelyn perusteella myönnettävän tuen enimmäisintensiiteetti on käsitetty väärin (valtion tuki N 514/90 — Alankomaat). Kyseisen järjestelyn perusteella myönnettävän tuen intensiiteetti voi olla 20 prosenttia enintään 18 miljoonan Alankomaiden guldenin tukikelpoisista kustannuksista. Tämä koskee niin sanottuja tavanomaisia tapauksia. Tukikelpoisten kustannusten 18 miljoonan Alankomaiden guldenin ylärajan ylittävissä niin sanotuissa ”merkittävässä tapauksissa” toimivaltainen ministeri voi korottaa järjestelyssä hyväksyttävää tuki-intensiiteettiä (20 prosenttia 18 miljoonasta Alankomaiden guldenista). ”Subsidieregeling regionale investeringsprojecten” järjestelyn vuodelta 1991 olevien sääntöjen, 5 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos kyseisen artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa mainitun hankkeen kustannukset ovat yli 18 miljoonaa Alankomaiden guldenia ja jos kyseinen hanke on alueen talouden kehityksen kannalta erityisen tärkeä, ministeri voi hyväksyä 1 kohdassa mainittua enimmäismäärää suuremman tuen. Alankomaiden viranomaiset ovat sitä mieltä, että ministeri voi korottaa sekä tukimäärää että tuen intensiiteettiä. Näin ollen 20 prosentin nettotuen myöntäminen FMC:lle olisi kyseisen järjestelyn mukaista.

Komissio ei ole asiasta samaa mieltä, koska säännöissä ei ole mitään mainintaa tuen enimmäisintensiiteetin ylittämisestä ”merkittävässä tapauksissa”. Vain tukimäärä voi ylittää tavanomaisille tapauksille vahvistetun määrän. Alankomaiden viranomaiset eivät ole IPR järjestelystä ilmoittaessaan koskaan maininneet haluavansa vahvistaa ”merkittävien tapauksien” erityistä intensiiteettiä. Sitä paitsi Alankomaiden tukijärjestelyssä N 514/90 on määrätty, että tuen enimmäisintensiiteetti on 20 prosenttia brutto. Alankomaiden hallitus ei ole

koskaan ennen FMC:n asiaa vastustanut tätä määräästä. Näin tätä intensiiteettiä on pidettävä lähtökohtana. Todellisuudessa myönnetty tuki on puolestaan 25 prosenttia brutto.

- 2) Liittyen NOIVI:n lainaan komissio on saanut tietää, että FMC on maksanut kyseisen lainan kokonaan takaisin ennenaikaisesti ja ottanut toisen lainan eräästä ulkomaisesta pankista edullisemmilla ehdoilla. Sekä tukea saaneen yrityksen että Alankomaiden viranomaisten mukaan NOM:n myöntämä laina ei ollut tuki, koska kyseinen laitos on toiminut asiassa kokonaan liiketaloudellisin perustein. NOM saattoi myöntää 12,5 miljoonan Alankomaiden guldenin toissijaisen lainan 5,92 prosentin korolla, kun FMC oli taannut 100 prosenttia lainasta. Koska FMC:lle lainatut rahat olivat peräisin tililtä, joka tuotti NOM:lle vähemmän korkoa kuin se peri FMC:ltä, vaikuttaa siltä, että ei ole kysymys yhteisöjen tuomioistuimen 17 päivänä maaliskuuta 1993⁽¹⁾ antaman tuomion mukaisesta valtion varoista maksetusta edusta. Tukea saanut yritys vetoaa kyseiseen tuomioon: Komission vuonna 1994 alueellisten tukien arvioinnissa käyttämä viitekorko oli 6,27 prosenttia, joten eroa oli 0,35 prosenttiyksikköä FMC:ltä perittyyn korkoon nähden. Kyseinen viitekorko sisältää riskipreemion, jonka suuruudeksi Alankomaiden tapauksessa on laskettu 0,75 prosenttiyksikköä ja joka vastaa luottottajan keskimääräistä riskiä. Koska FMC on asettanut takuut koko lainasummalle ja koska NOM tässä tilanteessa on katsonut riskipreemioksi 0,40 prosenttiyksikköä, täytyy todeta, että kyseinen laina ei ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukitoimenpide.
- 3) Alankomaiden hallitus on tämän päätöksen III osassa esitetystä syistä sitä mieltä, että tontin myynti ei ollut yhteisöjen perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukainen tukitoimenpide. Alankomaiden hallituksen mukaan se, että tontille ei löydetty yhtään ostajaa hyvin pitkän ajan kuluessa, osoittaa FMC:n maksaman hinnan vastanneen markkina-arvoa.

Kuten komissio menettelyä aloittaessaan on todennut, komission yleinen näkemys on, että viranomaisten myyntiin tarjotun tontin arvo määrittyy tarkimmin järjestämällä avoin tarjouskilpailu ilman ehtoja. Tällaisen menettelyn aikana mahdolliset ostajat voivat esittää tarjouksensa, joista paras valitaan. Menettely myös osoittaa, että myyjä on pyrkinyt parhaisiin mahdollisiin markkinaehtoihin. Tähän asiaan liittyy myös komission päätös asiassa Fresenius AG⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kok. 1993, s. I-887

⁽²⁾ EYVL C 21, 25.1.1994, s. 4

Komission mielestä silloin, kun viranomaiset eivät käytä tätä menettelyä, riippumattomien asiantuntijoiden olisi arvioitava tontin markkinahinta alalla yleisesti hyväksyttävien menetelmin, kuten äskettäin myytyjen vertailukelpoisten tonttien hintojen perusteella.

Nämä kriteerit on hiljattain vahvistettu komission tiedonannossa, joka koskee julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista⁽¹⁾.

Komissio ei suhtaudu yrityksen lailla epäilevästi siihen tapaan, miten Adviesbureau oli arvioinut kyseisen tontin maaliskuussa 1994. Alankomaiden viranomaisten 9 päivänä tammikuuta 1997 päivättyyn kirjeeseen liitetty kyseisen elimen lausunto on riittävän yksityiskohtainen, ja siinä otetaan huomioon lopullista arvoa laskettaessa runsaasti tietoja (maantieteellinen sijainti, vesi- ja rautateiden läheisyys, tontin kunto sekä aiemmin suoritettut arvioinnit). Lausunnossa otetaan huomioon ainoastaan taloudelliset seikat, mutta siinä huomautetaan, että valtio pitää hyvin tärkeänä lopullista päätöstä omaisuuden luovutuksesta ja yritystoiminnan aloittamista tontilla. Tästä huolimatta asiantuntijaelin on arvioinut tontin myyntiarvoksi 10 Alankomaiden guldenia neliömetriltä, vaikka satamahalinto on myynyt tontin kymmenesosalla tästä hinnasta.

Asiantuntijaelin on maininnut arvioineensa tontin itse vuonna 1987 ja lisännyt vielä, että vuonna 1994 suoritettua toista arviointia edeltävänä aikana tontti oli (vuonna 1993) ollut osa lietteenkaatopaikaksi tarkoitettua aluetta, joka on nyt puhdistettu ja joka sopii teollisuustontiksi. Näin ollen asiantuntijaelin on komission mielestä ottanut arvioinnissa huomioon kaikki oleelliset tekijät. On myös tärkeää ottaa huomioon, että yritys on esittänyt useita vastalauseita mutta tunnustanut, että asiantuntijaelimen arvio on ehkä perusteltu, jos tonttia käytetään teollisuuden tarpeisiin.

Komissio on näin ollen sitä mieltä, että teollisuuskäyttöön tarkoitettun tontin markkinahinta myyntihetkellä oli 10 Alankomaiden guldenia neliömetriltä. Asiantuntijaelin oli maininnut lausunnossaan selkeästi, että tontti sopii teollisuuskäyttöön ja että tonttiin ei liity mitään tiettyjä oikeuksia tai muita velvoitteita, jotka voisivat laskea sen arvoa. Arvioitaessa sitä, onko kysymys tuesta vai ei, täytyy näin ollen käyttää lähtökohtana kyseistä hintaa.

Komissio on ottanut huomioon sen, että Alankomaiden viranomaiset yrittivät myydä tonttia tuloksetta 80-luvulla ja 90-luvun alussa. Tämän vuoksi komissio

on sitä mieltä, että tähän asiaan voidaan soveltaa Frese-nius AG:n asiaa koskevan päätöksen⁽²⁾ periaatetta ja että asiantuntijaelimen esittämää arviota voidaan näin ollen alentaa 10 prosenttia, koska muita kiinnostuneita ostajia ei ole ilmaantunut. Tämän periaatteen soveltaminen vuodesta 1996 lähtien on vahvistettu komission tiedonannolla, joka koskee julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista. Ero on se, että tiedonannossa sallitaan 5 prosentin ero markkinahintaan nähden, jos julkiset viranomaiset ovat yrittäneet tuloksetta myydä tonttia.

Kun otetaan huomioon myynnin kohteena olevan tontin pinta-ala (10,5 hehtaaria), komission näkemyksen mukainen markkinahinta sekä Alankomaiden viranomaisten yritykset myydä tonttia (9 Alankomaiden guldenia neliömetriltä), olisi FMC:n pitänyt ostaa kyseinen tontti hintaan 945 000 Alankomaiden guldenia. Näin ollen tuen osuus olisi 840 000 Alankomaiden guldenia. Ottaen huomioon edellä mainittu FMC on saanut tukea 29,09 miljoonaa Alankomaiden guldenia (28,25 miljoonaa + 840 000). Koska IPR järjestelyn mukaisten tukikelpoisten kustannusten määrä on 113,945 miljoonaa Alankomaiden guldenia (113 miljoonaa + tontin korjattu arvo), tuen intensiteetti on 25,52 prosenttia brutto. Rahana tuen määrä on 6,3 miljoonaa Alankomaiden guldenia. Kun otetaan huomioon Alankomaiden asema vetyperoksidin sisäkaupassa yhteisössä, kyseinen tuki vaikuttaa haitallisesti kauppaan. Koska tukea myönnettäessä ei ole välitetty alueelliseen tukijärjestelyyn sisältyvistä rajoituksista, täytyy todeta, että kyseinen tuki vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua, koska se vähentää investointikustannuksia, jotka kuuluvat pääsääntöisesti yrityksen maksettaviksi. Näin ollen kyseinen tuki on perustamis-sopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea eikä siihen voida soveltaa mitään poikkeuksia.

Tuen myöntämisen syinä olivat Delfzijlin alueen ongelmat ja epäedulliset olosuhteet sekä myös tuetun hankkeen odotetut myönteiset vaikutukset. Nämä seikat on kuitenkin otettu jo huomioon sovellettavassa alueellisessa tukijärjestelyssä ja tuen sallitussa ylärajassa, joka on vahvistettu objektiivisten kriteerien perusteella (työttömyysaste, BKT asukasta kohti, jne.). Vaikka kyseinen summa on pieni, alueellisen tuen hyväksytyn intensiteetin ylittäminen muodostaa periaatteellisen ongelman. Komission on vaikea hyväksyä järjestelyssä vahvistetun tuen määrän ylittämistä, koska hyväksymällä ylittäminen poikettaisiin järjestelyn säännöistä ja luotaisiin vaarallinen ennakkotapaus, johon viitattaisiin tulevaisuudessa vastaavanlaisissa asioissa.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 10.7.1997, s. 3

⁽²⁾ EYVL C 21, 25.1.1994, s. 4

C. Ympäristöinvestoinnit

Vaikka komissio ei voi hyväksyä ainoastaan investointeihin myönnettävän tuen enimmäisintensiteetin ylittämistä, voidaan ylittämistä pitää hyväksyttävänä, jos Alankomaiden viranomaiset hyväksyvät erilaisia tukimuotoja (esimerkiksi alueellinen investointituki ja ympäristötuki), jotka kohdistuvat erilaisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, joiden kokonaismäärä ylittää alueellisen tuen enimmäisintensiteetin. Komissio on vahvistanut menettelyä aloitettaessa aikovansa tutkia, voitaisiinko FMC:n saamaa tukea pitää ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen mukaisena tukena⁽¹⁾.

Alankomaiden viranomaiset ovat puolustellakseen alueellisen tuen ylärajan ylittämistä ilmoittaneet, että suuri osa investoinneista on luonteeltaan ympäristöinvestointeja (63 miljoonaa Alankomaiden guldenia 115 miljoonasta Alankomaiden guldenista).

Kyseisten suuntaviivojen 3.2.B kohdassa mainitaan tähän asiaan liittyen seuraavaa: ”Tuen, jota käytetään sitovat normit oleellisesti ylittävään ympäristönsuojeluinvestointiin, voidaan hyväksyä olevan korkeintaan 30 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista brutto. Normit ylittävään toimintaan myönnettävän tuen on oltava suhteessa ympäristön kannalta tapahtuviin parannuksiin ja tarvittavaan investointiin (...). Jos samoista haitoista tai saastuttamisista on olemassa sekä yhteisön että kansalliset normit, käytetään tätä määräystä sovellettaessa kyseisistä normeista tiukimpia normeja.”

Tässä tapauksessa on selvää, että FMC on aloittanut toimintansa luonnonsuojelualueella, joka nauttii sekä yhteisöjen direktiivien että kansallisen lainsäädännön suojaa. Alankomaiden hallitus on vahvistanut, että FMC:n on täytynyt anoa lupia eri viranomaisilta, jotta se voisi rakentaa tehtaan Delfzijliin. Tämän perusteella voidaan päätellä, että tällä alueella on voimassa sitovat ympäristönormit, jotka ovat alueen erityisluonteen vuoksi erityisen tiukat.

Osoittaakseen, että FMC on toteuttanut hyvin huomatavia toimenpiteitä ympäristöalalla, Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle hiljattain raportin, jossa selitetään, mitä osaa investoinneista voidaan pitää ”kohtuuttomina” verrattuna muiden jäsenmaiden tilanteeseen. Delfzijlissä suoritettujen ”kohtuuttomien” toimenpiteiden osoittamiseksi on käytettävä vertailukohteena FMC:n Espanjassa sijaitsevaa tehdasta. Tämän vertailun

perusteella investoinnin määrä olisi 12 ja 21 miljoonan Alankomaiden guldenin välillä. Lisäksi Alankomaiden viranomaiset toteavat, että tietyt näistä investoinneista ovat ”paikallisesti kohtuuttomia” (1,4-2,65 miljoonaa Alankomaiden guldenia), mikä tarkoittaa, että yrityksen pitäisi suorittaa nämä investoinnit paikallisten olosuhteiden vuoksi (suojeltu ja herkkä alue).

Komission täytyy todeta, että Alankomaiden viranomaiset eivät voi esittää näiden FMC:n ”ylimääräisten” investointien tarkkaa määrää. Tämän vuoksi komissio ihmettelee, mitä perustaa pitäisi käyttää arvioitaessa näiden ympäristötukien perustamissopimuksen mukaisuutta. Lisäksi suuri osa asiaankuuluvasta tuesta liittyy turvallisuuteen tai toimenpiteisiin onnettomuuksien välttämiseksi. Komissio on todennut hiljattain käsitellyssä valtion tukeen liittyvässä asiassa (C 6/96, Hoffmann La Roche v. Itävalta⁽²⁾), että kyseiset toimenpiteet kuuluvat yritysten itsensä hoidettaviksi (yritys vastuussa kaikista vahingoista), joten ne eivät ole tukikelpoisia.

Alankomaiden viranomaiset eivät ole millään tavoin osoittaneet, että FMC olisi tehnyt enemmän kuin Alankomaiden ympäristölainsäädännössä vaaditaan tai että tällä ylityksellä olisi missään mielessä merkitystä. Ei ole myöskään osoitettu, että tuki olisi toisaalta osa investointia ja toisaalta osa normien ylitystä. Tässä yhteydessä täytyy mainita, että komissio voi hyväksyä suuntaviivoissa mainitun 30 prosentin tuen tukikelpoisille kustannuksille ainoastaan sellaisissa tapauksissa, että suoritettavat toimenpiteet ylittävät oleellisesti sitovat ympäristönormit.

Kyseiset suuntaviivat eivät salli tukea sellaisille investoinneille, jotka ylittävät muissa jäsenmaissa voimassa olevat normit, vaan ne sallivat vain sellaisen tuen, joka ylittää kyseisen jäsenmaan sitovat normit. Tämän vuoksi komissio katsoo, että FMC:n ympäristöinvestoinnit kyseiseen tonttiin liittyen eivät täytä yllä mainittujen suuntaviivojen perusteella hyväksyttävän tuen ehtoja. Näin ollen ympäristönäkökohdat eivät oikeuta ylittämään sovellettavaa alueellisen tuen ylärajaa.

VII

Yhteenvetona todettakoon, että 6,3 miljoonan Alankomaiden guldenin tukimäärää, joka ylittää IPR järjestelyn mukaisen alueellisen tuen ylärajan, on pidettävä laittomana ja yhteismarkkinoille soveltumattomana.

⁽¹⁾ EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3

⁽²⁾ EYVL L 103, 3.4.1998, s. 28

Siinä tapauksessa, että tuki ei ole yhteismarkkinoille soveltuva, komissio pyytää yhteisön perustamis sopimuksen 93 artiklan 2 kohdan nojalla kyseistä jäsenmaata perimään laittomasti myönnetyn tuen takaisin tukea saaneelta yritykseltä, kuten yhteisöjen tuomioistuin on asiassa 70/72 ⁽¹⁾ (12. heinäkuuta 1973), asiassa 310/85 (14. helmikuuta 1987) ja asiassa C 5/89 ⁽²⁾ (20. syyskuuta 1990) antamissaan tuomioissa päättänyt.

Edellä mainittuun liittyen FMC:n asianajat ovat esittäneet, että jos komissio katsoisi tuen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja vaatisi sitä perittäväksi takaisin, takaisinperiminen ei olisi pelkästään perustellun luottamuksen, suojan kannalta epäoikeudenmukaista vaan myös liian myöhäistä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C 5/89 antamassa tuomioissa todetaan seuraavaa: ”Ottaen huomioon komission ETY sopimuksen 93 artiklan mukaisesti suorittaman pakollisen valtioiden tukitoimenpiteiden valvonnan tukea saavat yritykset voivat periaatteessa luottaa tuen laillisuuteen vain silloin, jos tuki on myönnetty kyseisen artiklan menettelyn mukaisesti. Varovainen yrittäjä pystyy tavallisesti varmistautumaan siitä, että kyseistä menettelyä on noudatettu.

Lisäksi komissio on *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa tiedonannossaan ilmoittanut potentiaalisille valtion tuen saajille siitä, että laittomasti myönnetty tuki on luonteeltaan epävarmaa ja se saatetaan joutua maksamaan takaisin (EYVL C 318, 1983, s. 3).

Ei ole tietenkään mahdotonta, että laittomasti myönnetyn tuen saaja voi vedota erityisiin olosuhteisiin, jotka ovat voineet oikeuttaa luottamaan tuen laillisuuteen, ja vastavasti vastustaa tuen takaisin maksamista. Tällaisissa tapauksissa kansallisen tuomioistuimen on arvioitava asiaan liittyvät seikat pyydettyään mahdollisesti yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkopäätöstä.

Jäsenmaa, jonka toimielimet ovat myöntäneet tuen 93 artiklan menettelysääntöjen vastaisesti, ei voi kuitenkaan vedota tuen saajien osoittamaan luottamukseen välttääkseen velvollisuuttaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tuen takaisin perimiseksi komission päätöksen mukaisesti. Jos tämä sallitaan, 92 ja 93 artiklat menettävät kaiken merkityksensä, koska silloin kansalliset toimielimet

voisivat vedota omaan laittomaan toimintaansa saattaakseen komission tämän sopimusartiklan perusteella tekemät päätökset kokonaan merkityksettömiksi.”

Ottaen huomioon yllä mainitun on syytä panna merkille FMC:n huomautuksista käyvän ilmi, että FMC luotti tuen laillisuuteen sen yhteismarkkinoille soveltuvuuden perusteella ja että FMC oli hyvin huolellinen hankkiessaan tietoja sovellettavissa olevista tukijärjestelyistä ja siitä; onko komissio hyväksynyt ne. Kun FMC:n edustajat pitivät kokouksen komission virkamiesten kanssa, FMC kehitteli näitä perusteluita edelleen ja ilmoitti saaneensa Alankomaiden viranomaisilta takuut siitä, että komissio hyväksyisi tuen. Tämän menettelyn aikana ei ole kuitenkaan osoitettu tai todistettu, että FMC olisi lähestynyt viranomaisia.

Lisäksi FMC viittaa komission X:n kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen (1991) 330 kohtaan, jossa mainitaan selvästi, että komissio ei ole vastustanut 20 prosentin investointitukea brutto. Kyseisessä kertomuksessa ei viitata ”merkittäviin tapauksiin”, koska järjestelyyn ei kuulu erityistä tuen intensiteettiä tällaisissa tapauksissa.

On syytä huomata, että FMC ei ole missään vaiheessa todistanut, että sen luottamus tuen oikeellisuuteen olisi perustunut komission toimiin. Tässä yhteydessä voidaan huomauttaa, että saadessaan tuen FMC ei pyytänyt tai väittänyt pyytäneensä komissiolta jäljennöstä 12 päivänä joulukuuta 1990 tehdystä päätöksestä, joka koskee kyseistä tukijärjestelyä. Komissiolle esitettiin tällainen pyyntö ensimmäisen kerran tuen myöntämisen jälkeen vasta sitten, kun komissio oli päättänyt aloittaa 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

Mitä tulee yllä mainittuun päätökseen menettelyn aloittamisesta on selvää, että jo luonteensa vuoksi päätös ei voi millään tavoin oikeuttaa luottamaan siihen, että tuki olisi yhteismarkkinoille soveltuva.

Komission lopullisen päätöksen myöhäisyydestä on huomautettava, että komissio aloitti toimenpiteet valituksen saatuaan (toimenpiteet lueteltu päätöksessä menettelyn aloittamisesta), ja toisaalta komission arvion oli perustuttava muun ohella vetyperoksidin markkinatilanteeseen, minkä vuoksi menettelyn aikana oli välttämätöntä kuulla kolmansia osapuolia. Lisäksi täytyy

⁽¹⁾ Kok. 1973, s. 813.

⁽²⁾ Kok. 1987, s. 901; Kok. 1990, s. I-3437.

huomauttaa, että viimeisimmät tiedot ”kohtuuttomista” ja ”paikallisesti kohtuuttomista” ympäristöinvestoinneista toimitettiin komissiolle vasta 4 päivänä marraskuuta 1997. Komissio voi tehdä päätöksensä vasta sitten, kun se oli saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot, jotta asianosaisen jäsenvaltion oikeus puolustaa itseään menettelyn aikana saatiin varmasti turvattua.

FMC:n asianajajat vetoavat perusteluihin, joita komissio käytti Ranskan valtion tukea koskevassa asiassa C 51/94 (tuki biopolttoaineiden tuotannolle)⁽¹⁾ päättäessään olla vaatimatta tuen perimistä takaisin, ja pyytävät komissiota noudattamaan tätä periaatetta myös FMC:n asiassa:

- vetyperoksidi vaikuttaa biopolttoaineiden lailla saastumista vähentävästi, ja se on myös kalliimpaa kuin sillä korvattava tuote,
- investointituella ei ylikompensoida tuotantokustannuksia;
- ei ole olemassa näyttöä siitä, että tuki johtaisi myynnin ja voiton kasvuun, sillä FMC:n tehdas toimii vielä tappiolla,
- tuen periminen takaisin voisi palauttaa tilanteen entiselleen.

Ensiksi täytyy huomauttaa, että yhteisöjen politiikan tavoitteena ei ole kannustaa vetyperoksidin tuotantoon, vaikka biopolttoaineiden tuotantoon kannustetaankin. Lisäksi biopolttoaineiden tuki kohdistuu biopolttoaineiden fossiilisia polttoaineita korkeampien tuotantokustannusten osittaiseen kompensoimiseen. FMC:n tapauksessa tuotanto- tai toimintatukea ei olisi voitu hyväksyä.

Koska tuki on johtanut FMC:n investointikustannusten alenemiseen, yritys saattoi luonnollisesti hankkia pääomaa edullisemmin ehdoin kuin sen kilpailijat, jotka eivät ole saaneet mitään tukea. Tämä etu voi muodostua esimerkiksi pienemmistä rahoituskustannuksista, koska ilman myönnettyä tukea yritys olisi joutunut mahdollisesti hankkimaan vastaavan summan pääomamarkkinoilta. Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että tällainen säästö rahoituskustannuksissa voi johtaa siihen, että FMC:n voitto kasvaa tai tappio pienenee. Alankomaiden viranomaiset eivät ole osoittaneet tilanteen olevan toisin.

Näin ollen perimällä tuki takaisin rahoituskustannukset voidaan komission mukaan palauttaa sen suuruisiksi kuin yritys olisi joutunut kantamaan, jos se ei olisi saanut mitään yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea, joka on tuottanut sille keinotekoista etua. Perimällä tuki takaisin voidaan palauttaa vallinnut tilanne.

Näin ollen komissio katsoo, että FMC:n esittämät perustelut eivät estä yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisin perimistä.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Alankomaiden FMC Industrial Chemicals (Netherlands) BV -nimiselle yritykselle myöntämä 6,3 miljoonan Alankomaiden guldenin tuki, joka ylittää komission hyväksymän ”Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten” järjestelyn (IPR) enimmäisintensiteetin, on laitton, koska tuki myönnettiin ennen kuin komissio oli antanut asiasta lausuntonsa perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Lisäksi kyseinen tuki on soveltumaton yhteismarkkinoille Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eikä siihen voida soveltaa mitään Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 61 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.

2 artikla

Alankomaiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa mainitulla tavalla laittomasti myönnetyn tuen takaisinperimiseksi. Tuen takaisinmaksu tapahtuu Alankomaiden lainsäädännön menettelyjen ja säännösten mukaisesti, ja tuen määrään lisätään korko, jota lasketaan tuen myöntämispäivästä sen takaisinmaksupäivään ja joka vastaa tuen takaisinmaksupäivänä aluetukien nettoavustusekvivalentin laskemisessa Alankomaissa käytettävää viitekorkoa.

3 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 1998.

Komission puolesta
Karel VAN MIERT
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 222, 12.8.1997, s. 26